№ 197. Sobota, 21 września (3 października) 1874. № 197.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata miejscowa: bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 k. miesięcznie.

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W niedzielę, 22 września (4 października), — św. Foki i Jony.
W poniedziałek, 23 września (5 października), — Z. św. Joanna.
We wtorek, 24 września (6 października), — św. Fekły per. m.

Słońce wsch. o godz. 6 min. 5, zach. o godz. 5 min. 33.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczone przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 20 Września (2 Października) 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celejusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	746,9	+ 12,1	88	poł.-wschodni.
1	745,2	+ 24,3	46	poł.-wschodni.
9	743,7	+ 17,3	71	poł.-wschodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W niedzielę, 22 września (4 października), — *N. M. P. Róż.*
W poniedziałek, 23 września (5 października), — św. Placyda.
We wtorek, 24 września (6 października), — św. Brunona wyz.

Wysokość wody na Wiśle stóp 0 cali 2.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Konwencja pocztowa, zawarta pomiędzy Rosją a Austro-Węgrami, 9 (21) maja 1873 roku.

Z Bożej łaski, My, Aleksander Drugi, Cesarz i Samowładca Wszechrosyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Król Kazański, Król Astrachański, Król Polski, Król Syberyjski, Król Chersonesu Taurydzkiego, Król Gruziński; Pan Pskowski i Wielki Książę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki; Książę Estlandzki, Liflandzki, Kurlandzki i Semigalski, Żmudzki, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiacki, Bulgarski i innych; Pan i Wielki Książę Nowogrodu, ziem Dolnych, Czernihowski, Riazański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Białozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mścisławski i całego Północnego kraju Rozkazodawca; i Pan ziem Iwerskiej, Kartalińskiej i Kabardyńskiej i obwodu Armeńskiego; Czerkieskich i Górskich Książąt i innych dziedziczny Pan i Władca; Następca Norwegski, Książę Szlezwicko-Holsztyński, Stornmarnski, Ditmarseński i Oldenburgski etc., etc., i etc.

Oznajmiamy niniejszem, że w skutku wzajemnego porozumienia pomiędzy Nami a Najjaśniejszym Cesarzem Austrjackim, Królem Czeskim etc., etc., etc., i Apostolskim Królem Węgierskim, obustronni Nasi Pełnomocnicy zawarli i podpisali w St. Petersburgu, 9 (21) maja 1873 roku, konwencję pocztową, która dosłownie brzmi:

Najjaśniejszy Cesarz Wszechrosyjski i Najjaśniejszy Cesarz Austrjacki, Król Czeski etc., etc., etc., i Apostolski Król Węgierski, pobudzani wzajemnem życzeniem polepszenia sposobu wymiany korespondencji pomiędzy obydwoma Państwami, postanowili zawrzeć konwencję pocztową i w tym celu wyznaczyli za swych pełnomocników:

Najjaśniejszy Cesarz Wszechrosyjski Swego jenerał-adjutanta, jenerała kawalerji, Ministra Spraw Wewnętrznych, członka Rady Państwa Aleksandra Timaszewa, kawalera Ruskich orderów: św. Aleksandra Newskiego, Orła Białego, św. Włodzimierza 2-ej klasy, św. Anny 1-ej klasy z mieczami nad orderem i św. Stanisława 1-ej klasy; zagranicznych: Duńskiego—orderu Danebroga Wielkiego Krzyża; Szwedzkiego—Wielkiego Krzyża orderu Miecza i t. d. i

Swojego radcę tajnego, dyrektora Departamentu Poczt barona Jana Velho, kawalera orderów Rosyjskich: Orła Białego, św. Włodzimierza 2-ej klasy, św. Anny 1-ej klasy, św. Stanisława 1-ej klasy; zagranicznych: pruskiego—Orła Czerwonego 1-ej klasy, duńskiego orderu Danebroga Wielkiego Krzyża i t. d.—

i Najjaśniejszy Cesarz Austrjacki, Król Czeski etc., i Apostolski Król Węgierski—Swego Nadzwyczajnego Posła i Pełnomocnego Ministra przy Dworze Cesarsko-Rosyjskim, jenerała jazdy, radcę tajnego i szambelana barona Ferdynanda Langenau, kawalera orderu Korony Żelaznej 1-ej klasy i orderu Leopolda z znakiem wojskowym, Rosyjskiego orderu św. Anny 1-ej klasy i św. Włodzimierza 3-ej klasy z mieczami, szwedzkiego—Wielkiego Krzyża orderu Miecza, hanowerskiego—orderu Gwelfów Wielkiego Krzyża, orderu Lwa Niderlandzkiego, luksemburgskiego orderu Korony Dębowej i orderu Karola III Hiszpańskiego.

Którzy, po wzajemnem zakomunikowaniu sobie swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, umówili się jak niżej następuje:

Artykuł 1.

Wymiana korespondencji. Pomiędzy zarządem pocztowym Rosji a zarządami pocztowemi Austro-Węgier będzie ustanowiona perjodyczna i regularna wymiana korespondencji listowej i posyłkowej, pochodzącej tak z tych państw, jak i z krajów, dla których zarządy pocztowe stron umawiających się mogą służyć za pośredników.

Artykuł 2.

Środki przesyłania. Wymiana ta może odbywać się drogą lądową lub morzem. Będzie odbywała się bezpośrednio przez granice państw umawiających się i stosownie do potrzeby transito otwarcie lub w zamkniętych post-pakietach za pośrednictwem innych państw lub na parostatkach.

Wszelka korespondencja powinna być skierowana do miejsca przeznaczenia drogą uznawaną za najkrótszą. W razie jeżeli oddawca wskaże kierunek, którym żąda, aby jego korespondencja była posłana, to należy ją przesłać tą drogą o ile to jest możliwem.

Artykuł 3.

Granice zastosowania konwencji. Warunki niniejszej konwencji będą zastosowane do wszystkich składowych części Cesarstwa Rosyjskiego (z włączeniem Wielkiego Księztwa Finlandzkiego) i do Monarchji Austro-Węgierskiej i do Księstwa Lichtenstein.

Artykuł 4.

Określenie korespondencji. Pod korespondencją listową rozumieją się: listy, płody druku wszelkiego rodzaju i próbki towarów. Waga każdej z wyżej wymienionych przesyłek nie powinna przenosić 250 gramów i na każdej przesyłce nie powinna być oznaczona wartość.

Pod korespondeucję posyłkową rozumieją się: posyłki wszelkiego rodzaju, pieniądze i wartości.

Artykuł 5.

Podstawy taks za korespondencję listową. Opłata za korespondencję listową będzie obliczana według ilości jednostek wagi, przyczem za jednostkę wagi przyjmują się:

dla listów—15 gramów lub części 15 gramów;

dla płodów druku i próbek towarów — 50 gramów lub części 50 gramów.

Zarządom pocztowym stron umawiających się pozostawia się jednakże prawo stosowania do wymienionych w artykule niniejszym korespondencij, za wzajemnem porozumieniem się i inne jednostki wagi.

Artykuł 6.

Listy zwyczajne. Opłata za list zwyczajny, przesyłany z Rosji do Austro-Węgier i z Austro-Węgier do Rosji, ustanawia się:

10 kopiejek czyli 15 kreuzerów za jednostkę wagi, kiedy jest frankowany;

16 kopiejek czyli 25 kreuzerów za jednostkę wagi, kiedy jest niefrankowany.

Z listami nie całkowicie frankowanemi należy postępować jak z listami całkiem niefrankowanemi i takowe powinny być opłacane jak te ostatnie, z strąceniem jednakże wartości użytych marek pocztowych i kopert stęplowych.

Artykuł 7.

Listy nadgranicznych biór pocztowych. Opłata za listy zwykłe, wymieniane pomiędzy przeciwległemi biurami pocztowemi oznaaza się:

3 kopiejki czyli 5 kreuzerów za jednostkę wagi, kiedy są frankowane;

7 kopiejek czyli 10 kreuzerów za jednostkę wagi, kiedy są niefrankowane.

Artykuł 8.

Płody druku i próbki towarów. Płody druku wszelkiego rodzaju i próbki towarów, wysyłane z jednego państwa do drugiego, podlegają opłacie 2 kopiejek czyli 3 kreuzerów za jednostkę wagi i powinny być obowiązkowo frankowaue.

Pod nazwą „płody druku" rozumieją się wszystkie drukowane, litografowane, metalowo-grawirowane lub innym mechanicznym sposobem reprodukowane przedmiota, z wyjątkiem jednakże takich, które zostały reprodukowane za pomocą maszyny do kopjowania lub odcisku.

Płody druku i próbki towarów powinny być opakowane tak, żeby można było zupełnie dogodnie sprawdzić zawartość.

Na płodach druku nie dopuszcza się nic innego pisanego ręcznie oprócz adresu odbiorcy, podpisu oddawcy, oznaczenia miejsca i czasu oddania i na od-

FELJETON.

Widocznie, w tych ostatnich czasach stary Molier, rozwielmożnił się na warszawskiej scenie: wkrótce bowiem po „Sganarelle'u przedstawiono nam „Świętoszka," który należy do najlepszych utworów francuzkiego mistrza.

Dla wykształceńszej publiczności, nie potrzebujemy przytaczać tu samej osnowy „Świętoszka." Trzeci już wiek żyjąca na rozmaitych scenach europejskich sztuka, powinna zresztą, być znaną każdemu prawie. Ograniczymy się przeto raczej na sprawozdaniu z samego tylko przedstawienia tej sztuki na scenie letniego teatru.

Otoż, pierwsze z tych przedstawień, poszło niepomyślnie; czuć było brak spójności w grze artystów, nawet tak zwany scenarjusz, wydał się nam jakby ułożony wadliwie. Za to podczas trzeciego, już i szczegóły i całość, wyszły nierównie lepiej, a odegranie niektórych scen główniejszych, wywołało szczere oznaki zadowolenia widzów, zebranych w pokaźnej cyfrze.

Reżyserja czy autor, któremu przysługiwało prawo rozdawania ról w Swiętoszku, obsadzili starannie tę pomnikową komedję. P. Bakałowicz, oraz pp. Stolpe i Ostrowski, grali pierwszorzędne w tej sztuce role; szczególniej też p. Stolpe w krótkiej roli Loyal'a, piastującego urząd odpowiedni nieco dzisiejszemu urzędowi komornika sądowego, sprawił widzom prawdziwą rozkosz. Snadź, zasłużony ten artysta pamięta jeszcze wielkie wzory klasyczne jakie przed laty istniały na tutejszej scenie i przechował je dotąd z poszanowaniem, godnem wysokiego uznania. Loyal kreacji p. Stolpego, wydał się nam jakby wykopanym z grobu, zmartwychstałym z czasów moljerowskich człowiekiem—obok którego cała reszta personelu o całe dwa wieki młodszą była—niestety! Nie tylko gesta i charakterystyka twarzy — lecz nawet deklamacja wzbogacona wyrazistemi niuansami w dykcji, każdy ruch — słowem, cała gra artysty była znakomitą, godną moljerowskiego typu. P. Ostrowski odegrał starannie i widocznie obmyślił głębiej rolę łatwowiernego Orgona; starał się nawet widocznie przeczuć ową moljerowską tradycję, lecz nie zawsze potrafił utrzymać się na wysokości zadania. Za to pani Bakałowiczowej, która wzięła na siebie żwawą, sprytną i pełną odcieni rolę Doryny, subretki klasycznego pokroju, nic zarzucić nie można. Artystka ta, już snadź we krwi, po sławnym dziadzie swoim, odziedziczyła potężny talent intuicyjny, który pozwala jej pojmować do głębi i odtwarzać po mistrzowsku, takie nawet postacie, których nie widziała w życiu i na scenie. Nakoniec przyznajemy chętnie, że i inni artyści grający w „Swiętoszku" role podrzędne, jak panie Nowakowska, Szymanowska i Figarska, oraz pp. Grzywiński i Prażmowski, wywiązali się z nich przyzwoicie; ostatni nawet, od chwili swojego na scenie debiutu, czyni ciągłe i widoczne postępy.

A teraz przejdźmy do głównej, tytułowej roli.

Postać Tartufa poprzednio powierzono p. Królikowskiemu, następnie zaś, z powodu przedłużonej niedyspozycji tego artysty, oddano tę główną rolę p. Rapackiemu. Artysta ten, utalentowany bez zaprzeczenia i znany już chlubnie w rolach charakterystycznych i komicznych, zdawał się najodpowiedniejszym do przedstawienia takiej jak Tartufe postaci, tembardziej, iż p. Rapacki posiada do najwyższego stopnia wydoskonalony dar wybornego charakteryzowania twarzy i postaci. Pomimo to jednak, postać „Świętoszka," pod względem powierzchowności, nie zadowolniła widzów. Zamiast pulchnego, skrytego rozkosznisia, który zmysłowe swoje chuci zasłania tylko maską obłudy—zamiast pieszczoszka domowego, uwielbianego przez dobrodusznego Orgona, publiczność zobaczyła na scenie, wychudłego i posępnego ascetę, z wyrazem twarzy wzbudzającym, już z góry, nieufność, dostatecznym do ostrzeżenia wcześnie, nawet tak łatwowiernego jak Orgon człowieka. Widocznie p. Rapacki, studjując bacznie i pracowicie rolę swoją, pojął po swojemu, sprzecznie z ogólnem pojęciem, charakter Tartufa, a nieostrzeżony wcześniejszą, przyjazną i doświadczoną radą, pozostał przy takiem owej roli pojęciu. Samo z siebie wypada, że do takiej charakterystyki zewnętrznej, artysta musiał już zastosować i grę całą, która z tego powodu, oparłszy się głównie na jakiejś bajaźliwości w ruchach i rozwlekłości w dykcji, odebrała Tartufowi ten odcień, że się tak wyrazim, koci, który łącząc pokorę przybraną z wrodzonem okrucieństwem i chytrością, stanowi istotnie tło charakteru tej wybitnej postaci.—Pomimo jednak tych wad, wynikłych nie z braku talentu, lecz tylko z chybionego pojęcia roli, p. Rapacki miewał szczęśliwe chwile: do takich zaliczamy szczególniej, gest i wyraz twarzy, towarzyszące zarzuceniu przez Tartufa chusteczki na gors Doryny—i całą scenę z Elmirą (p. Nowakowska), w której zmysłowe chucie świętoszka objawiają się w brutalny sposób. Wreszcie, ostania sytuacja, gdy Tartufe wchodzi na scenę, by aresztować Orgona, wyszła nader wybitnie. Dodamy tu jeszcze, że Dyrekcja z widoczną starannością przedstawiła Świętoszka: kostjumy artystów i w ogóle cały przybór sceniczny, świadczyły o tem wymownie.

W zeszły czwartek, na scenie letniego teatru w ogrodzie Saskim, pojawiła się nowa komedja, tłómaczona z niemieckiego, p. t. „On nie zazdrosny". Jest to drobnostka sceniczna, mająca za osnowę, dziką pretensję młodej żony, Cecylji (p. Romana Popiel), do swego męża, doktora Augusta (p. Tatarkiewicz), o to, że małżonek ten, przy wszystkich swoich przymiotach, nie jest zazdrośnym wcale. Otóż, młoda pani, wciąga do spisku swego stryjaszka (p. Chomiński), ażeby ten, przebrany w mundur oficerski, udając tajemniczego jej kochanka, wzbudził tak pożądaną zazdrość w mężu. Ale mąż podsłuchawszy zmowę, zażartował z obojga dowcipnie, przeraził żonę i stryja aż wreszcie..... przyznał się do podstępu i wśród pojednania małżonków, kurtyna zapadła. Ta drobnostka ubawiła jednakże wielce zgromadzoną publiczność, albowiem odegrali ją wybornie wszyscy artyści, przejąwszy się swobodą i żywością w akcji i w deklamacji zarówno. Po tej nowalji jednoaktowej, dawano tegoż wieczoru „Zemstę za mur graniczny," hr. Fredry, w której p. Cybulski, aktor z trupy p. Trapszy, debiutował w roli Papki a pp. Rapacki i Chęciński zamienili się na role: pierwszy, wziąwszy postać rejenta Milczka, drugi zaś cześnika Raptusiewicza. Na tej zamianie wyszedł korzystnie bardzo p. Rapacki, gdyż odegrał z talentem i prawdziwem pojęciem charakteru, postać Milczka, gdy tymczasem jego zastępca był opłakanym wielce Cześnikiem i zatracił ze szczętem, cały koloryt i charakter swej roli. O debiucie p. Cybulskiego w roli Papki — mówić nie warto, była to gra parodjująca komizm istotny— bezbarwna i licha pod każdym względem.

Amatorowie przedstawień ogródkowych, którzy przyzwyczaili się chodzić co wieczór, od półczwarta miesiąca, do Alhambry i Eldorado, niech przestaną rozpaczać po odjeździe towarzystw pp. Trapszy i Texla, gdyż na ich miejsce obadwa te ogródki otrzymały już nowych przedstawicieli wędrownego artyzmu. W pierwszym, mazacząć dziś jeszcze szereg przedstawień, trupa włoskich śpiewaków pana Ronchetti, przybyła z Medjolanu i Florencji. Trzech śpiewaków i cztery primadonny stanowią personel tej trupy komicznej, która zamierzając przepędzić w Warszawie cały sezon zimowy, od razu już wkwaterowała się do obszernej sali gastronomicznego zakładu w sławnym modrzewiowym domku, i tam zamyśla zbierać rzęsiste oklaski od amatorów ogrodowej włoszczyzny.

Do Eldorado przesiedliła się truppa francuzka p. Rachmanowa z Doliny Szwajcarskiej—i zdaniem naszem postąpiła bardzo praktycznie. Warszawianom do Doliny Szwajcarskiej, kawał drogi! i przyjeżdżają do niej ci tylko, którym pozwalają na to możniejsze środki, lub którzy już całkiem nie wiedzą co mają zrobić z sobą w środku miasta, a wreszcie jeszcze i pewna liczba ciekawych, co wszystko zobaczyć radzi, zajrzy tam raz, drugi... Przeciwnie, do Eldorado, zajdzie każdy z takich, którzy już przyzwyczaili się do tej miejscowości uprzywilejowanej, a takich w Warszawie bardzo wielu. Dwa przedstawienia, dane już tam przez truppę p. Rachmanowa w czwartek i w piątek b. tygodnia, dowiodły że publiczność zainteresowała się żywo nowymi gośćmi w tym ogródku. W istocie też, trudno być obojętnym dla tej truppy. Czegoż bowiem wymaga się od takich lekkich sztuk, jakie przedstawiają francuzi w Eldorado? Żeby szły lekko, wesoło i żwawo; żeby śmieszyły i bawiły—otóż wszystko to właśnie w wykonaniu ich znajdujemy. Powiemy więcej nawet: pomiędzy artystami tej truppy, są bardzo utalentowani, którzy nie przynieśliby ujmy żadnej zgoła scenie; takiemi są: pp. Riga, Noë, Buslay i t. d. W personelu żeńskim wszystkie artystki są zdolne. Co się zaś tyczy p. Decker-Schenk, już przed tygodniem wyraziliśmy o niej najpochlebniejsze zdanie. Artystka ta i z gry i z głosu, mogłaby być perłą każdego z podobnych teatrów, wszędzie,—powiemy nawet, że takich artystek, widzieliśmy bardzo, bardzo mało! Dla tego to życzymy szczerze powodzenia nowemu Eldorado.

bitkach korektowych poprawek korekturalnych.

Próbki towarów nie powinny mieć żadnej wartości w handlu i nic innego pisanego ręcznie, oprócz adresu odbiorcy, znaku fabrycznego lub firmy handlowej oddawcy, numerów i cen. Najwyższa granica ich wagi, oraz objętość powinny odpowiadać postanowieniom celnym.

Płody druku i próbki towarów, mające niedozwolone napisy ręczne lub niefrankowane lub niecałkowicie frankowane i w ogóle nieodpowiadające wymaganym warunkom, opłacają jak listy zwyczajne i postępuje się z niemi jak z temi ostatniemi.

Artykuł 9.

Rekomendowanie. Każdy list przesyłany z Rosji do Austro-Węgier lub z Austro-Węgier do Rosji, może być rekomendowany i oddawca oprócz tego może żądać, aby mu było dostarczone pokwitowanie adresanta z odbioru.

Rekomendowanie obowiązuje oddawcę do złożenia, oprócz opłaty frankowanej za list tejże wagi, jeszcze opłaty oznaczonej na 7 kopiejek czyli 10 kreuzerów.

Jeżeli do listu rekomendowanego dołącza się mające być zwrócone pokwitowanie z odbioru, to niezależnie od obu wyżej wspomnionych opłat, oddawca obowiązany jest złożyć jeszcze oddzielną dopłatę 7 kopiejek czyli 10 kreuzerów. Pokwitowanie z odbioru powinno być w najkrótszym czasie zwrócone bezpłatnie.

Rekomendowanie będzie dopuszczane w miarę możności i dla listów adresowanych do krajów, dla których zarządy pocztowe stron umawiających się będą służyły za pośredników.

Artykuł 10.

Listy pospieszne. List, na kopercie którego będzie napisane przez oddawcę „à remettre par exprès" (odesłać przez umyślnego) i adresowany do takiego miejsca gdzie jest biuro pocztowe, powinien być bezzwłocznie po przybyciu do biura pocztowego rozdawania odesłany przez umyśnego adresantowi.

Za odesłanie przez umyślnego oddawca powinien zapłacić, oprócz opłaty jak za zwykły list frankowany lub rekomendowany, stosownie do okoliczności, jeszcze oddzielną dopłatę 14 kopiejek czyli 20 kreuzerów.

Artykuł 11.

Mylnie przesłana i niedoręczona korespondencja listowa. Korespondencja listowa niewłaściwie adresowana lub mylnie przesłana, albo adresowana do adresantów którzy zmienili miejsce pobytu, powinna być bez wszelkiej zwłoki odesłana według przeznaczenia najkrótszą drogą i nie może podlegać za takie odesłanie żadnej dopłacie na rzecz jednego lub drugiego z państw umawiających się.

Niedoręczona dla jakichkolwiek bądź przyczyn korespondencja listowa będzie zwracana wzajemnie.

Artykuł 12.

Rozdział dochodu za korespondencję listową. Mający się otrzymać dochód z opłaty za korespondencję listową, będzie się dzielił na połowę pomiędzy zarząd pocztowy Rosji a zarządy pocztowe Austro-Węgier. Opłata za odesłanie przez umyślnego będzie oddana całkowicie na korzyść tego zarządu, w zawiadywaniu którego pozostaje biuro rozdawania. Pozostałe opłaty będą pozostawione na korzyść tego zarządu, który je pobrał.

Artykuł 13.

Korespondencja posyłkowa. Korespondencja posyłkowa podlega opłacie według wewnętrznych umawiających się Państw taks, obliczonych od nadgranicznego punktu wejścia lub wyjścia i pobranych na rzecz właściwych Państw, z wyjątkiem taks za korespondencję wymienioną pomiędzy przeciwległemi nadgranicznemi biurami pocztowemi, które to taksy obliczają się przez pobierające je biuro pocztowe według najniższej taksy jego kraju i dzielą się na połowę pomiędzy strony umawiające się.

Korespondencja posyłkowa może być wysyłana: niefrankowana lub frankowana do granicy, albo, o ile to będzie możliwe, frankowana do miejsca przeznaczenia.

Odsyłana dalej lub zwracana korespondencja posyłkowa podlega opłacie taks ustanowionych za nowo przebytą przestrzeń.

Artykuł 14.

Transito. Strony umawiające się pozostawiają jedno drugiemu transito przez ich terytorja w zamkniętych post-pakietach lub otwarcie korespondencji wszelkiego pochodzenia, dla przesyłania której Rosja i Austro-Węgry mogą służyć wzajemnie za pośredników.

Ogólna opłata za przesyłkę przez terytorja umawiających się Państw, nie powinna przenosić opłaty ustanowionej w art. 6, 8 i 13 niniejszej konwencji.

Opłata za przesyłkę w zamkniętych post-pakietach oznacza się 10 kreuzerów za 30 gramów listów i $1\frac{1}{2}$ kreuzera za 50 gramów płodów druku i próbek towarów. Ceny te będą także zastosowane za zgodą niemieckiego zarządu pocztowego do zamkniętych post-pakietów wymienionych pomiędzy Rosją a państwami zagranicznemi transito przez Monarchję Austro-Węgierską i Niemcy.

Wyżej pomienione ceny będą obliczane według czystej wagi korespondencji listowej, z wyjątkiem korespondencji służbowej, dokumentów rachunkowych, korespondencji mylnie przesłanej i niedoręcznej.

Korespondencja idąca transito przez obydwa Państwa, tak otwarcie, jak i w zamkniętych post-pakietach powinna czynić zadość wszystkim warunkom, ustanowionym dla rusko-austro-węgierskiej korespondencji.

Artykuł 15.

Formalności celne. Podlegające cłu przesyłki posyłkowe powinny odpowiadać postanowieniom celnym. Cała odpowiedzialność za niezachowanie formalności Ustawy Celnej spada wyłącznie na oddawcę.

Artykuł 16.

Listy towarzyszące. Listy towarzyszące, stanowiące niezależny od posyłki adres, nie podlegają żadnej opłacie, jeżeli idą otwarcie, a waga ich nie przenosi 15 gramów.

Artykuł 17.

Odpowiedzialność. Zagubienie listu rekomendowanego lub przesyłki posyłkowej obowiązuje zarząd pocztowy, który wysłał korespondencję, do zapłacenia oddawcy wynagrodzenia, z zaliczeniem takowego, w właściwym wypadku, na rachunek tego zarządu pocztowego, wydziałowi którego była powierzona korespondencja w chwili jej zagubienia.

Wynagrodzenie to oznacza się:

12 rubli 50 kopiejek czyli 20 złotych reńskich — za każdy list rekomendowany;

całkowitą wartość przesyłki posyłkowej, zadeklarowaną przez oddawcę.

Wrazie, jeżeli przesyłka będzie tylko uszkodzona, wynagrodzenie wypłaca się oddawcy odpowiednio do istniejących w tym przedmiocie w każdem Państwie przepisów dla przesyłek wewnętrznych.

Wynagrodzenie powinno być wypłacone oddawcy, lub, w jego nieobecności, odbiorcy, skoro tylko zagubienie lub uszkodzenie będzie należycie dowiedzione. Oddawca może za pomocą prostej listowej plenipotencji ustąpić odbiorcy prawo do wynagrodzenia.

Obowiązek zapłacenia wynagrodzenia ustaje:

kiedy oznajmienie o zagubieniu lub uszkodzeniu nie było zrobione w ciągu roku od dnia oddania korespondencji na pocztę;

kiedy zagubienie lub uszkodzenie nastąpiło z samej właściwości przesyłanego przedmiotu lub przez zaniedbanie oddawcy;

kiedy zagubienie lub uszkodzenie nastąpiły zewnątrz terytorjum stron umawiających się i państw pośrednich; w takim razie zarządy pocztowe stron umawiających się obowiązują się jednakże uczynić bezpłatnie wszystko możliwe w interesie skarżącego:

kiedy adresant przyjął bez oporu i bezwarunkowo właściwie wydaną mu korespondencję;

kiedy przesyłka posyłkowa była oddana bez zadeklarowania wartości.

Artykuł 18.

Rozdział wydatków na przesyłanie. Wydatki na transito w zamkniętych post-pakietach, wymienionych pomiędzy Rosją a Austro-Węgrami za pośrednictwem innych państw, będą płacone po połowie. Wydatki na przesyłanie morzem będą opłacane przez ten zarząd, na statkach którego takowa będzie się odbywała.

Lądowy przewóz poczt pomiędzy nadgranicznemi biórami pocztowemi wymiany, będzie wzajemnie urządzany i odbywany przez wysyłający zarząd pocztowy i na jego koszt.

Towarzyszące poczcie osoby, oraz malle-poczty i powracające próżno powozy pocztowe i konie uwalniają się od wszelkich opłat.

Przesyłanie poczty kolejami żelaznemi do granicy będzie wzajemnie urządzane przez każdy zarząd pocztowy, stosownie do przyjętego porządku.

Artykuł 19.

Wzajemne komunikowanie. Zarządy pocztowe Państw umawiających się będą komunikowały sobie wzajemnie w najkrótszym czasie, dla wzajemnego stosowania się, wiadomości o obowiązujących w każdem państwie postanowieniach pocztowych, jako to: prawa i rozporządzenia dotyczące dopuszczenia i obiegu wszelkiego rodzaju płodów druku, wskazanie miejscowości, gdzie dopuszcza się doręczanie listów przez umyślnego, taksy i przepisy, dotyczące przyjmowania i wydawania korespondencji posyłkowej i t. p.

Artykuł 20.

Instrukcja o wykonaniu konwencji. Biura pocztowe wymiany, skierowywanie korespondencij, oraz wszystkie szczegóły biegu czynności, rachunkowości i przesyłania korespondencji urzędowej, termina zwrotu korespondencji niedoręczonej, szczególne warunki transito i t. p., zostaną określone w instrukcji, ułożonej za wzajemnem porozumieniem przez zarządy pocztowe Państw umawiających się, którym to zarządom dozwala się w każdym czasię, kiedy to uznają za potrzebne, powiększać środki wymiany i zmieniać porządek biegu czynności.

Artykuł 21.

Oddzielne instrukcje. Zarządom pocztowym umawiających się Państw nadaje się prawo, skoro tylko uznają to za pożyteczne, wprowadzenia przesyłania sztafet, prenumeraty na pisma perjodyczne, ustanowienia przelewów pocztowych i awizacij co do wypłaty rewersów, wymiany listów otwartych i innych rodzajów korespondencji listowej i t. d. i oznaczenia warunków tych operacji (to jest taksy i t. p.) w oddzielnych instrukcjach.

Artykuł 22.

Rachunkowość. Zarząd pocztowy Rosji i zarządy pocztowe Austro-Węgier będą ustanawiały co trzy miesiące rachunki przesłanej na zasadzie niniejszej konwencji korespondencji. Rachunki te ustanowione w austrjackich złotych reńskich i kreuzerach, będą zatwierdzane po wzajemnem ich sprawdzeniu, a różnica będzie wypłacana bezzwłocznie.

Artykuł 23.

Język. Wszelkie korespondencje pomiędzy zarządami pocztowemi stron umawiających się mają odbywać się w języku francuzkim.

Adresy i napisy na korespondencji, przynajmniej w głównych swych częściach, oraz na post-pakietach, workach i tłomokach powinny być w języku francuzkim.

Wyłączne użycie języka państw umawiających się, dopuszcza się tylko na markach pocztowych i kopertach stęplowych, stęplach i pieczęciach, oraz do znaków na rzeczach, służących do przesyłania korespondencji.

Artkuł 24.

Trwanie konwencji. Niniejsza konwencja, która uchyla i zastępuje konwencję, zawartą pomiędzy Rosją i Austrją 28 stycznia (9 lutego) 1866 r., wejdzie w wykonanie od czasu, o który umówią się obustronne zarządy pocztowe i będzie obowiązującą dopóty, dopóki jedna z stron umawiających się nie oznajmi drugiej, na rok najprzód, swego życzenia o ustaniu jej działania.

Artykuł 25.

Wykonanie. Niniejsza konwencja będzie ratyfikowana i ratyfikacje jej będą wymienione w St. Petersburgu, w jak najkrótszym w miarę możności czasie.

Na dowód czego, obustronni pełnomocnicy niniejszą konwencję podpisali i przyłożyli do niej pieczęci swych herbów.

Sporządzone w St. Petersburgu 9 (21) maja roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiąc ośmset siedmdziesiątego trzeciego.

(Podp.) Aleksander Timaszew. (Podp.) Baron Langenau.

(Podp.) Baron Welliot.

(M. P.) (M. P.) (M. P.)

Z tego względu, po dostatecznem roztrząśnięciu niniejszej konwencji, przyjęliśmy ją za dobrą, zatwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy, jakoż niniejszem przymujemy ją za dobrą, zatwierdzamy i ratyfikujemy w całej jej osnowie, obiecując Cesarskiem słowem Naszem, za Nas, Następców i Dziedziców Naszych, że wszystko w tej konwencji, postanowione będzie zachowywane i wykonywane nietykalnie.

Na dowód czego, tę Naszą Cesarską ratyfikacją Własnoręcznie podpisawszy, rozkazaliśmy zatwierdzić pieczęcią Naszego Państwa.

Dan w Ems, trzydziestego maja roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiąc ośmset siedmdziesiątego trzeciego, Panowania zaś Naszego dziewiętnastego.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano tak:

„ALEXANDER."

Kontrasygnowano: Zarządzający Ministerstwem Spraw Zagranicznych Westmam.

—

Rozporządzenia Zarządzającego Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

18 września 1874 roku.

I.

Na zasadzie art. 29 rozdz. II dod. do art. 5 (uwag. 4) Ust. Cenz. w przedł. 1868 r. i zgodnie z wnioskiem Rady Głównego Zarządu do spraw prasowych, Zarządzający Ministerstwem Spraw Wewnętrznych *postanowił:* z powodu zamieszczonego w Nr. 253 gazety *Birż. Wied.* artykułu: „Listy o literaturze bieżącej", udzielić tej gazecie *pierwsze* ostrzeżenie, w osobie wydawcy, dymisjonowanego podpułkownika Poletiki i wydawcy redaktora, radcy honorowego Trubnikowa.

II.

Na zasadzie art. 29 rozdz. II dod. do art. 5 (uwag. 4) Ust. Cenz. w przedł. 1868 r. i zgodnie z wnioskiem Rady Głównego Zarządu do spraw prasowych, Zarządzający Ministerstwem Spraw Wewnętrznych *postanowił:* z powodu zamieszczonego w Nr. 196 gazety *Sudiebn. Wiestn.* artykułu: „O najmie robotników wiejskich," udzielić tej gazecie *drugie* ostrzeżenie, w osobie wydawcy redaktora, radcy dworu Dumaszewskiego.

—

* *Departament Poczt.* W miasteczku Krasnopolu, w powiecie Czerikowskim, w gubernji Mohylewskiej, znajdującem się o 30 wiorst od m. Czerikowa, urządzona została stacja z przyjmowaniem i wydawaniem wszelkiego rodzaju korespondencji.

—

* *Departament telegrafów.* Czasowa stacja telegraficzna w Druskienikach (w gubernji Grodzieńskiej) została zamknięta, z powodu ukończenia sezonu letniego.

---

* W warszawskim sądzie wojskowo-okręgowym mają być roztrząsane, przy otwartych drzwiach, następujące sprawy:

24 września (6 października) r. b., o godzinie 10-ej z rana.

1. Szeregowca pułku Litewskiego lejb-gwardji, Bazylego *Kazakowa,* oskarżonego o samowolne wydalanie się, pijaństwo i strwonienie efektów mundurowych.

2. Kanonierów artylerji forteczej warszawskiej, Damjana *Sulejmianowa* i Jana *Szczerbakowa,* oskarżonych o kradzież gwałtowną i złe sprawowanie się.

3. Sprawa z powodu niezgadzania się dowódcy 7-ej brygady artylerji na wyrok sądu brygadnego przeciw młodszemu kanonjerowi 5-ej baterji tejże brygady, Michałowi *Iwanowowi,* oskarżonemu o oszustwo i niewykonanie rozkazu swojej zwierzchności.

27 września (9 października) r. b., o godz. 10-ej z rana.

1. Szeregowca 32-go pułku Kremieńczugskiego piechoty, Nicefora *Kołosowa,* oskarżonego o kradzież gwałtowną i inne przestępstwa.

2. Szeregowca 31-go pułku Aleksopolskiego piechoty, Towasza *Poliszczuka,* oskarżonego o powtórne zbiegostwo z pułku i o roztrwonienie efektów skarbowych.

3. Szeregowca 40-go pułku Koływańskiego piechoty, Szlamy *Szybiery,* oskarżonego o kradzież gwałtowną.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* **Z Łowicza** piszą do *Gaz. Handl.* pod dniem 14 (26) września: Wczoraj skończył się doroczny jarmark, na święty Mateusz przypadający, który urzędowo 8 dni trwa, lecz w rzeczywistości nie więcej jak 5 dni życia swego liczył, przy bardzo pięknej pogodzie. Upały dochodziły do 28° R., i z tej może przyczyny, handlarze futer nie bardzo dobre interesa zrobili, pomimo, że w tym roku futer dobrych mniej przywieziono niż zwykle. Handlarze okoliczni nabyli futra zwycyajne w dość znacznej ilości, a cyfra częściowej sprzedaży również jest dosyć wysoka, o wiele jednak niższa od sprzedaży zeszłorocznej. Koni dobrych znaczną ilość dostawiono; koni powozowych, wierzchowych i lepszych fornalskich naliczono przeszło 2000 sztuk. Ilość tę po większej części handlarze z Cesarstwa dostawili; z kraju tutejszego tylko bracia Enoch z Warszawy i Horowiczowie z Żarek, znaczniejsze partje koni mieli na sprzedaż. Ceny były pod naciskiem, a sprzedający znacznie z cen zeszli, tak, że dobrą parę koni można było kupić za 400 rs. Nabywcami przeważnie byli wojskowi i zagraniczni handlarze, którzy w tym roku z dalekich stron po konie do nas przybyli; widzieliśmy kilku kupców z Hanoweru, a mówiono, że nawet z Francji kupcy są w Łowiczu. Fornalskie konie płacono 120—225 rs. za parę. Za parę pięknych powozowych koni żądano aż 1000 rs. ale nie znalazły one do ostatniego dnia nabywcy. W ogóle atoli handel końmi był bardzo ożywiony.

Wołów i krów tak znaczną ilość na sprzedaż spędzono, że plac targowy literalnie był zajęty, utrudniając przejście. Ceny były nizkie, a dla braku kupca, w końcu jarmarku jeszcze więcej były obniżone. To samo możemy powiedzieć o trzodzie chlewnej; ta jednak znalazła chętniejszych nabywców w zagranicznych handlarzach.

Z wielkiej ilości spędzonych owiec, bardzo mało co na chów kupić można było, gdyż takowe na rzeź tylko się kwalifikowały.

Tryki były w zaniedbaniu, i tylko po zniżonej cenie można było cokolwiek pozbyć.

Zjazd obywateli ziemskich, z powodu wystawy warszawskiej był bardzo mały, wskutek tego tranzakcje w zbożu były niewielkie, a okowitą prawie żadne, gdyż o zbiorach ziemniaków, tylko niepewne posiadamy wiadomości. Fabryka Żyrardowska swe wyroby do Łowicza na próbę przysłała, i z rezultatu jak na pierwszy raz jest zadowolnioną; byłoby jednak do życzenia, aby fabryka ta urządziła w Łowiczu skład swoich wyrobów, a mogłaby na dobry odbyt liczyć.

—

* **Wykaz cen produktów i artykułów żywności w m. Płocku, od 8 (20) września do 16 (28) września 1874 roku włącznie.** Za czetwert: pszenicy I-go gatunku 10 rub. 33 kop., II-go gatunku 9 rub. 84 kop., żyta I-go gatunku 7 rub. 38 kop., II-go gatunku 6 rub. 89 kop., jęczmienia I-go gatunku 8 rub. 20 kop., II gatunku 7 rub. 38 kop., owsa I-go gatunku 4 rub. 92 kop., II-go gatunku 4 rub. 43 kop., rzepaku — rub. — kop., grochu — rub. — k., gryki — rub. — kop., kartofli 2 rub. 46 kop., kaszy jaglanej 21 rub. 32 kop., owsianej 20 rub. 50 kop., jęczmiennej 9 rub. 84 kop., gryczanej grubej 13 rub. 94 kop., drobnej 22 rub. 96 kop., mąki pszennej I-go gatunku 10 rub. $82\frac{1}{2}$ kop., II-go gatunku 9 rub. 84 k., żytniej 7 rub. 79 k.; za funt: chleba pytlowego $2\frac{3}{4}$ kop., razowego 2 kop., mięsa wołowego z opasów stepowych 12 kop., z nieopasów: I-go gatunku 9 kop., II-go gatunku 8 kop., z wołów krajowych $11\frac{1}{2}$ kop., cielęciny 9 kop., wieprzowiny 10 kop.; baraniny $7\frac{1}{2}$ kop.; za pud: siana 40 kop., słomy 20 kop; za wiadro: spirytusu 76% Trallesa 6 rub. 15 k., wódki 46% Trallesa 3 rub. 18 kop.

(*Dziennik Gub. Płocki.*)

—

* Dnia 15 (27) sierpnia r. b., o godzinie 1-ej po południu, na czteroletniej córce włościanina wsi Budy-Mieszczaki, w powiecie sierpeckim, gubernji płockiej, Józefie Szymańskiej, która pasła wraz z innemi dziećmi bydło koło wsi pomienionej, ubranie zapaliło się od ognia rozłożonego na pastwisku; dziewczynka ta **poparzyła się** tak mocno, iż skutkiem tego **zmarła.**

* Tegoż dnia, mieszkaniec m. Płocka, Aleksander Szuchliński, pracując przy młocarni konnej i przechodząc koło trybu, wpadł do niego; porwany będąc przez takowy w okamgnieniu, Szmulański miał **rozcięty brzuch,** tak, iż wyszły z niego wnętrzności, co spowodowało, że **zmarł** po upływie czterech godzin.

Z INNYCH GUBERNIJ.

* **Serwis Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza.** Gazeta *Ruski Mir* podaje opis tylko co ukończonego w fabryce złotnika nadwornego Chlebnikowa, serwisu do herbaty, obstalowanego przez Jego Cesarską Wysokość Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza. Serwis ten massiw, wykonany ściśle w stylu starożytnym ruskim i ozdobiony wspaniałemi wzorami z emalji różnokolorowej, zasługuje na uwagę między innemi z powodu nadzwyczajnej delikatności i równości pozłoty, co jest specjalnością fabryki p. Chlebnikowa, pod którym to względem nie ma on współzawodników, nie tylko u nas, lecz nawet zagranicą. Taca, dwa imbryki, garnuszek do śmietanki i inne przedmioty wchodzące do składu serwisu, ozdobione są przysłowiami ruskiemi, wykonanemi emalją niebieską i czerwoną. Tak, na tacy, czytamy. „Goście drodzy, nie kupieni, herbatę piją i słuchają opowiadań gospodarza," na wielkim imbryku (do wody gorącej): „herbatę pić, nie drzewo rąbać," „gdzie herbatę piją, tam i dla mnie schronienie"; na małym imbryku: „herbata uciechą, zdrowie nie przeszkodą," „herbatę pij, lecz rzecz rozumiej"; na garnuszku do śmietanki: „śmietankę pij, gospodarskiego dobra nie żałuj;" na cukiernicy: „nie przeje się słodki kąsek, nie sprzykrzy się dobry przyjaciel;" na tacy: pod kubkiem „wino czerwone, lecz pić trzeba rozumnie" i t. d. Nakrywki imbryków, cukiernicy i t. d. ozdobione są orłami dwugłowemi książęcemi. Z ozdób emaljowych najpiękniejsze są — herb na tacy i kubek wzorzysty. Wykonanie tego wspaniałego serwisu odbywało się przeważnie pod kierunkiem samego p. Chlebnikowa, który trudni się obecnie z wielkiem powodzeniem robotami galwanoplastycznemi ze srebra. Począwszy od 16 (28) września, serwis Wielkiego Księcia miał być wystawiony dla publiczności w magazynie p. Chlebnikowa, koło mostu Kuźnieckiego, w Moskwie.

TELEGRAMY

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 2 października. *Paris Journal* **zapewnia, że papież napisał do marszałka Mac-Mahona list bardzo pojednawczy i sympatyczny. Papież oddaje zupełną słuszność usiłowaniom Francji na jego korzyść i uwzględnia konieczności polityczne, w obec których musi ona ustąpić.**

Sprzedaż na ulicach dzienników *Siècle* **i** *XIX-me Siècle* **została wzbroniona.**

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Aali-pasza, poseł turecki przy rządzie francuzkim, doręczył 23 września marszałkowi Mac-Mahonowi, w imieniu sułtana, order Medżidje wielkiego krzyża.

* *Bulletin français,* będący wieczorną edycją *Journal officiel,* zapewnia, iż prasa hiszpańska, „która od dawna już pozwalała sobie ogłaszać oskarżeniu nie zasłużone przeciwko Francji, zaczęła już teraz oceniać rzetelniej położenie wzajemne obydwóch krajów. Gabinet marszałka Serrano, dodaje *Bulletin,* wyparł się artykułów nieprzyjaznych dla rządu francuzkiego, a dzienniki, które je zamieściły, otrzymały ostrzeżenie, że narażą się na odpowiedzialność surową, jeżeli będą zamieszczać dalej ocenienia gwałtowne i niesprawiedliwe razem." Pożądanem jest ażeby takie złagodzenie utrwaliło się; jest ono niewątpliwie bardzo świeże dotąd, ponieważ ostatnie artykuły, wzmiankowane w telegramach i korespondencjach, nie mają jeszcze takiego łagodnego charakteru.

* Z Berlina piszą pod dniem 23 września do gazety *Times:* Potwierdza się pogłoska o nabyciu u Prus, przez rząd perski, 60,000 karabinów Chassepot. Mają one być przewiezione przez Rosję bez opłaty cła.

* Dzienniki wiedeńskie zapewniają, że gabinet austrjacki trwa w chęci zawarcia z Rumunją traktatu handlowego, korzystnego dla obu krajów, nadewszystko zaś mającego wielkie i żywotne znaczenie dla Węgier. Jeśli można zawierzy, *Pressie,* to hrabia Andrassy przyznał księztwu lenniczemu Turcji prawo zawierania, wprost, bez pośrednictwa zwierzchniczego rządu, traktatów handlowych, prawo, którego Rumunja domaga się ciągle jako nieodłącznego od jej autonomji, a którego Porta w ostatnich czasach zaprzeczyła jej w oświadczeniu urzędownem. *Presse* powiada, iż po zapewnieniu sobie poparcia w tym względzie u cesarstwa niemieckiego dla przeciwwagi oporowi stawianemu przez Turcję a prawdopodobnie i przeciw opozycji ze strony Francji i Anglji, hrabia Andrassy rozpoczął już układy odpowiednie z rządem w Bukare-

szcie. Według wspomnionego organu wiedeńskiego, układy te są już nawet na ukończeniu prawie. Kolej na Serbję przyjdzie później nieco.

---

* Urzędowa korespondencja karlistowska, datowana z głównej kwatery w Estella pod dniem 25 września, stwierdza fakt zaopatrzenia w żywność Pampeluny przez jenerała Morionesa. Wprawdzie jedna z depesz donosi o porażce doznanej przez tegoż jenerała, który po opuszczeniu Barasoain, miał jakoby zamknąć się w Tafalla; lecz ta mniemana porażka jest zapewne tylko dobrowolnem cofnięciem się Morionesa, który dopiąwszy zamierzonego celu, powrócił na dawne stanowiska. Zawsze jednak faktem jest, że Pampeluna potrzebowała bardzo zaopatrzenia w żywność i że miasto owe miało już tylko zapasów na dni kilka.

---

* Z Nowego Jorku donoszą, że żółta gorączka rozprzestrzenia się szybko ku południowi. Rząd kazał zaprowadzić ścisłą kwarantannę. Jenerał Milse pobił 400 indjan w Cheyenny, koło rzeki Czerwonej (w Texas); z tych poległo 25.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Wiedeń 30 września.* Rada państwa otwartą zostanie 20 października, na mocy odręcznego listu cesarskiego z dnia 29 września do ministra spraw wewnętrznych.

* *Wiedeń 1 października.* Dożywotnimi członkami izby panów mianowani zostali: Zastępca wielkiego mistrza zakonu św. Jana, bar. Ceschi; właściciel ziemski, hr. Dzieduszycki, radca dworu Engerth, feldmarszałek porucznik Kellner, feldceugmistrz Rossbacher, właściciel znacznych zakładów przemysłowych, o Schmitt; bar. Sina i hr. Widmann—Siedlnicki.

* *Kopenhaga, 1 października.* Dzisiejsze dzienniki poranne podają wiadomość, iż książe Walji odwiedził wczoraj księcia następcę tronu hanowerskiego, który przybył tu pod nazwiskiem hrabiego Hoya.

* *Bern, 30 września.* Międzynarodowy kongres pocztowy wyznaczył na dzisiejszem swem posiedzeniu Szwajcarję jako siedlisko biura międzynarodowego. Reprezentanci Anglji na kongresie otrzymali obecnie od swego rządu pełnomocnictwo do przyłączenia się do ułożonej konwencji pocztowej.

* *Belgrad, 30 września.* Książę Miłan powrócił tu i powitany został przez ludność z wielkim zapałem.

Redaktor, **M. Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Dyrekcja Towarzystwa Drogi Żelaznej Nadwiślańskiej.

Na zasadzie § 64 Najwyżej zatwierdzonej Ustawy, ma zaszczyt zaprosić pp. Akcjonarjuszów Towarzystwa na Nadzwyczajne Ogólne Zebranie, mające się odbyć w dniu 19 (31) października r. b. o godzinie 12-ej w południe, w lokalu, jaki będzie oznaczony na biletach wejścia.

Przedmiotem zajęć Ogólnego Zebrania będzie, rozpatrzenie i zatwierdzenie planu działań mających na celu urzeczywistnienie przedsięwzięcia Towarzystwa.

Przytem Dyrekcja ma zaszczyt nadmienić:

a) że na zasadzie 47 § Ustawy Towarzystwa, za właścicieli świadectw tymczasowych uważane będą te osoby, na których imię świadectwa są zapisane, w księgach Towarzystwa:

b) że przyjmowanie deklaracji o cessji tych świadectw odbywa się codziennie, z wyjątkiem dni świątecznych i galowych, w lokalu Dyrekcji, na Wielkiej Morskiej, Nr. 18, od godziny 11 rano do 3 po południu, i zakończy się stosownie do § 67 Ustawy na dni 14 przed Ogólnem Zebraniem t. j. dnia 5 (17) października r. b.

c) że na zasadzie tegoż 67 § Ustawy pełnomocnicy właścicieli świadectw tymczasowych, dla otrzymania prawa uczestniczenia w Ogólnem Zebraniu, winni również, najpóźniej na 14 dni przed Ogólnem Zebraniem złożyć w Dyrekcji Towarzystwa właściwe pełnomocnictwa. 5,923.

Warszawa dnia 21 września (3 października).

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś,* w sobotę, opera w 5-u aktach, **Robert Djabeł.** — Początek o godzinie 7½. — *Jutro,* w niedzielę, balet **Pan Twardowski.** — *Wczoraj,* było osób 1013.

TEATR LETNI W OGRODZIE SASKIM. — *Dziś,* w sobotę, komedja w 1 akcie, **On niezazdrosny;** — komedja w 3 aktach, **Miód kasztelański.** — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro,* w niedzielę, komedja **Świętoszek.** — *Wczoraj,* było osób 555.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Jutro,* w niedzielę, **Koncert** orkiestry warszawskiej pod dyrekcją Ad. Sonnenfelda. — Początek o godzinie 4 i pół. — Cena wejścia kop. 20.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego). — Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie,* od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

ELDORADO (przy ulicy Długiej Nr. 586). — *Dziś i codziennie,* Przedstawienie **artystów trupy francuzkiej;** — w antraktach ćwiczenia żonglera chińskiego *Arjure.* — Początek o godzinie 7½ wieczorem. — Wejście do ogrodu kop. 15.

ALHAMBRA (przy ulicy Miodowej). — *Dziś i codziennie,* Przedstawienie **śpiewaków włoskich** pod dyrekcją A. Ronchetti. — Początek o godzinie 7 wieczorem. — Wejście kop. 15.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie,* **Koncert pierwszorzędnej orkiestry damskiej** z Wiednia, pod dyrekcją *Marji Schipek.* — Początek o godzinie 7 wieczorem. — Koncert w sali.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha. — Profesor *Girsztowt.*

W chorobach chirurgicznych, we środy i soboty od godziny 9 do 10, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Kosiński.*

W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha. — Profesor *Lambl.*

W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny 11½ do 12½, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Andrejew.*

W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, we środę i w niedzielę od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki i piątki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza. — Profesor *Trautvetter.*

W chorobach ocznych, codziennie od godziny 1 do 2, w szpitalu Ś-go Ducha. — Docent *Wolfring.*

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do 11½ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano

Przyjmowanie chorych „W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne — Dr *Stankiewicz.*

Choroby wewnętrzne — Dr *Obrębski.*

BIURO INFORMACYJNE

o nędzy wyjątkowej sprawdzonej przez Siostry Miłosierdzia, poleca miłosierdziu publiczności Warszawskiej.

ulica Erywańska № 8 nowy.

№ domu	Ulica	Nazwisko lub initiale	UWAGI
3	Nowogrodzka	Janutowska Elżbieta.	Mąż chronicznie chory, dzieci drob. 6-ro.
4	Chłodna	Adam J.	Wdowiec, dzieci drob. 5-ro.
52	Chmielna	Talacko Franciszka.	Mąż obłożnie chory, dzieci drobn. troje.
14	Wspólna	Krupińska Franciszka.	Wdowa, dzieci drob. 4-ro.
39	Ogrodowa	Nierazińska Józefa.	Mąż suchotnik, dzieci drob. 5-ro.
9	Wróbla	Żak Elżbieta.	Wdowa, chora na ręce, dzieci drobnych dwoje.
27¾	Targowa Praga.	Ruchla Goldsztain.	Mąż suchotnik, dzieci drob. sześcioro.
277	Praga Sprzeczna.	Mirla Wrubel,	Mąż suchotnik, dzieci drob. czworo.
7	Zajęcza	Kamiński Filip.	Sparaliżowany.
6	Zródłowa	Stojecka Marja.	Sparaliżowana.
10	Gęsia	Ajdla Kuczyńska.	Mąż sparaliżoway, dzieci dr. troje.
46	Nowolipki	Brenek Franciszka.	Wdowa, dzieci drob. troje.
3	Mostowa	Wąsowska Anna.	Od lat kilku obłożnie chory.
7	Dunaj Szeroki	Berezowska Konstancja.	Niewidoma.
43	Piwna	Ciołkowska Emilja.	Ciemna, siostra sparaliżowana.
25	Żelazna	Tekla Z.	Wdowa, lat 70, córka ciężko chora.

* W dniu 20 (2) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 70, wyzdrowiało 53, umarło 5, pozostało 1501 (mężczyzn 685, kobiet 818), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 135, kobiet 157.

Przyjechali: — Jenerał-lejtnant *Rożnow,* z zagranicy; rzeczywisty radca stanu *Dmitriew,* z Wiednia.

Wyjechali: — Jenerał-majorowie: *Fajonow,* do Proskurowa w gub. podolskiej, *Augustynowicz,* i tajny radca senator *Braunschweig,* do St. Petersburga.

Ceny Targowe.

dnia 20 Września (2 Października) 1874 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert Rsr.	Czetwert kop.	Korzec od Ruble sr.	Korzec od kopiejki	do Ruble sr.	do kopiejki
Pszenica 242 funtów smol. i ordyn.	8	40	—	—	5	25
„ „ pstra i dobra	9	74	5	55	5	77½
„ „ wyborowa	9	76	—	—	6	10
Żyto 232 „	7	68	4	20	4	80
Jęczmień 2 i 4-ro rzędowy	—	—	—	—	—	
Owies	6	40	3	80	4	—
Mąka parowa pszenna 000 pud	—	—	2	25	2	40
„ „ 00 „	—	—	2	15	2	20
„ „ 0 „	—	—	2	10	2	15
„ „ I „	—	—	1	85	1	90
„ „ II „	—	—	1	70	1	75
„ żyt. pyt. Nr. 1 i 2 „	—	—	1	30	1	40
Jarzyny: Kartofle	—	—	1	35	1	50
Okrasa: Masło świeże funt	—	—	—		—	35
„ „ solone pud	—	—	—	—	9	30
Olej rzepakowy „	—	—	—	—	3	60
„ lniany „	—	—	—	—	4	35
Śledzie szkockie beczka	—	—	—	—	—	—
„ angielskie „	—	—	—	—	—	—
Siano pud	—	—	—	55	—	60
Słoma „	—	—	—	25	—	27½
Olej skalny funt	—	—	—	5¾	—	6¼

Dowozy: Osią, Koleją i Wisłą.

Pszenicy 70, żyta 150, jęczmienia —, owsa 300 korcy.

Cena okowity dnia 20 września (2 października).

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	5.78—5.79,5.	1.88—1.89.
Pojedyncza szynkarska		1.90—1.92.

Stosunek garnca do wiadra 100:307¼. *(G. H.)*

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 20 Września (2 Października) 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	106	80	106	50
„ „ „	8 d.	106	80	106	50
Gdańsk „ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1 Ft. Szter.	3 m.	7	22	7	20
„	kr. ter.	7	23	7	21
Paryż . . . 300 Frank.	10 d.	87	—	86	70
„	„	87	—	86	70
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	98	32½	97	87½
„ à vista		99	7½	98	62½
Petersburg . 100 Rsr.	3 m.	98	75	98	50
„ „ „	3 d.	—	—	100	—
Moskwa „ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	145	75
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		—	—	94	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		71	50	70	50
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	75	75
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		116	75	115	75
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		100	—	99	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		225	—	221	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		—	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę		—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu		—	—	—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		93	40	93	10
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2])		—	—	—	—
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])		87	25	86	95
„ „ „ II Serja		86	25	85	95
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		78	70	78	40
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		98	—	97	25
„ „ „ 1861 „		97	25	96	25
„ „ „ 1869 „		97	25	96	25
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100		177	—	176	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100		174	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		103	25	102	75

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. 11⅑.

[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. 38⁸/₉

[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 2 k. 51⁷/₁₈.

[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 2 k. 11⅑.

[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 34⁴/₉

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 5949.

MY ALEXANDER II,
CESARZ WSZECH ROSIJ, KRÓL POLSKI
etc. etc. etc.
Wiadomo czynimy iż:
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu NASZEM
wydał wyrok następujący:

Obecni: Umieniecki Prezes. Bednawski, Konitz Sędziowie. — Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie d. 7 (19) Września 1874 r.

(podp.) Umieniecki, Prezes.
(—) Andrychiewicz Podp.
Trybunał Handlowy w Warszawie.

W rozpoznaniu wniosku Sędziego Komisarza masy upadłości Felicjana Sumińskiego i Ksawerego Trzeciaka uczynionego, względem wyznaczenia nowego ostatecznego terminu do likwidacji dla wierzycieli niestawających.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

Na zasadzie art. 511 K. H. do likwidacji i weryfikacji wierzytelności w masie upadłości Felicjana Sumińskiego i Ksawerego Trzeciak dla wierzycieli stawających, a niesprawdzających się, jak i dla wierzycieli niestawających, jako to: Roberta Steinbach czyli SS-ów tegoż, Jakóba Brande, Ajzyka vel Amolda Wilder, J. Hirschbanda, Bernarda Klingslant, H Dzimińskiej, Wigdora Schertman, R. Maliniaka, Majera Topas, Maurycego Lusenburg, Michała Borkowskiego, Tobjasza Cohn, Adolfa Halpern, W. Halberstadt, Morytza Levi, Feliksy Trzeciak, Ignacego Jakubowskiego, M. Goldbaum, W. Kremky et Com. Stanisława Regelman, Alexandra Bienenstock, Izraela Teitelbaum, Mośka Majera Wejnbard, Braci Asterblum, Kiwy Szwambaum, Felicji v. Julji Stępowskiej, T. Biernath Muttermilch v. Lande, Perlmutter, Goldsztein, M. A. Tokar, Samuela Puszet, Berka Glücksohn, Ksawerego Steinberg, M. Ceylon, Naftala Zelnikier, Salomona Izbickiego, Izydora Merry, Hüttel, Gustawa Schwartz, Leona Zielińskiego, Józefa Stein, D. Kozańczykowa, Wolfowicza w Warszawie, Appel et Delagrange w Paryżu, Steinbach respec. Fijał w Łodzi, Wittgenstein Herman et Otto w Bielefeld, H. Eimer w Paryżu, Zürcher et Egger w St. Gallen w Szwajcarji, Moore et Weinberg w Belfast w Anglji, Wolff et Glaserfeld Kleyff et Bloch w Berlinie, Hugo Schaedlich w Glauchau, Mor et Alb. Hendel w Oelsnitz w Saxonji, Schopper w Zelenrode w Pomeranji, Reyaine w Bruxelli, Towarzystwo Akcyjne Tommerfors Leinen et Eisen w Tommerfors w Finlandji, Gustawa Schwartz w Kornthal w Wirtembergji w Coemnitz, J. Haberl w Wiedniu, Lenkauher et Rosenberg w Zelenrode, Bronisława Glińskiego we wsi Józefin w powiecie Radzimińskim zamieszkałych tudzież dla wszystkich innych dotąd wcale niewiadomych wierzycieli, termin nowy ostateczny czteromiesięczny poczynając od daty publikacji pod prekluzją wyznacza. Mocą tego w I-ej Instancji wydanego wyroku, podanie którego w Dzienniku Warszawskim, w Gazecie Sądowej i Gazecie Handlowej Syndykom poleca.

(podp.) Umieniecki Prezes.
(podp.) Andrychewicz Podpisarz.
Zalecamy i rozkazujemy etc.

Za zgodność niniejszego wyciągu głównego wyroku ze swym oryginałem na papierze bez stempla spisanym świadczę.

Warszawa d. 7 (19) Września 1874 r.
Podpisarz Trybunału Handlowego
W. Andrychewicz

Syndyk tymczasowy masy upadłości Sumińskiego i Trzeciaka, firmy „Bazar Warszawski."

Dla dogodności stron interesowanych, w zastosowaniu się do powyższego wyroku, termina stałe do likwidacji w masie pomienionej w każdy wtorek, począwszy od dnia 24 Września (6 Października) 1874 r. do dnia 28 Stycznia (9 Lutego) 1875 r. włącznie godzinę piątą i pół z południa w Trybunale Handlowym w Warszawie wyznacza, wierzyciele więc w tych terminach zgłaszać się zechcą.

Warszawa d. 13 (25) Września 1874 r.
Adolf Jakób Cohn, Patron.

N. D. 5948.

MY ALEXANDER II.
CESARZ WSZECH ROSJI, KRÓL POLSKI
& & &
wiadomo czynimy iż,
Trybunał Handlowy w Warszawie,
w Imieniu Naszem
wydał wyrok następujący:

Obecni: Umieniecki Prezes. Rawicz, Kremky Sędziowie. — Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie dnia 19 Września (1 Października 1874 roku.

(podpisano) Umieniecki Prezes.
(podp.) Zabierzowski Pisarz.

W rozpoznaniu podania Jakóba Rosenblum kupca I gildyi z dnia 18 (30) Września r. b. do Trybunału Handlowego wniesionego, w którem przedstawia, iż Ignacy Gantzwohl handlujący w Warszawie pod N. 585 zamieszkały, a sklep towarów tabacznych pod N. 582 utrzymujący, zadłużył mu się dwóch weksli summę ogólną rs. 525 kop. 50 a nadto dłużny jest wystawcy Bogdanowi za wybrane towary rs. 1300 i pomimo sporządzonych protestów pozyskanych co do sumy rs. 585, wyroków i rozwiniętej egzekucji sum do weksli należnych nie płaci a tem samem stał się niewypłacalnym o czem jeszcze przekonywają potrójne zajęcia ruchomości w mieszkaniu Gantzwohla znajdujących się i wszystkich towarów tabacznych przez Komornika Mierkowskiego dopełnione i z tych wszystkich powodów ogłoszenia upadłości Ignacego Gantzwohla przez zabezpieczenie jego osoby w areszcie cywilnym za długi podający Rozenblum upraszał;

Zważywszy:

Że pokładane przez Jakóba Rosenblum dowody niewypłacalność Ignacego Gantzwohl dostatecznie wykazują w duchu przeto art. 437 i 449 K. H. upadłość tegoż Ignacego Gantzwohl ogłosić przy wydaniu innych rozporządzeń należy, dla czego

Trybunał Handlowy w Warszawie

Upadłość Ignacego Gantzwohl w domu pod 585 zamieszkałego a sklep towarów tabacznych pod N. 582 utrzymującego ogłasza, termin otwarcia upadłości z dniem 1 (13) Sierpnia r. b. jako daty sporządzenia protestu oznacza. Opieczętowanie wszelkiego majątku do tegoż Gantzwohla należącego pod powyższemi Numerami lub gdzie kolwiek znajdować się mogącego nakazuje i do dopełnienia tego Podsędka Sądu Pokoju Wydziału II deleguje. Kuratorami upadłości Władysława Rytel Patrona i Jakóba Rosenblum wierzyciela mianuje, na Sędziego Komisarza Józefa Rawicz z grona swego wyznacza. Osobę upadłego przez oddanie pod dozór policyjny zabezpieczyć nakazuje. Wpis na rs. 3 jako w przedmiocie niepewnym tymczasowie ustanawia i opłatę takowego na massę wkłada. Mocą tego w I Instancji pod temczasową egzekucją pomimo opozycji i apelacji wydanego wyroku, wywieszenie którego na tablicy Trybunału Handlowego i podanie do pism publicznych Kuratorom massy poleca.

(podp.) Umieniecki Prezes.
(—) Zabierzowski Pisarz.

Zalecamy i rozkazujemy Komornikom Sądowym aby ten wyrok wykonali. Prokuratorom aby tego dopilnowali, Komendantom i urzędnikom siły zbrojnej aby dodali pomocy wojskowej, gdy o to wezwani będą.

Za zgodność tego wyciągu głównego wyroku z oryginałem na papierze bez stempla z Urzędu spisanym, świadczę i Kuratorom wydaję.

Warszawa d. 19 Września (1 Paź.) 1874 r.
Pisarz Trybunału,
(podpisano) Zabierzowski.

N. D. 5944. Droga Żelazna Warszawsko-Terespolska.

Ciągnienie 7-me.

W odbytem w dniu 19 Września (1 Października) 1874 roku, siódmem ciągnieniu Akcji i Obligacji Towarzystwa Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej, następujące wylosowane zostały:

Akcje po *rs. 1,000:* N-ra 1911/20, 2691/700, 4291/300, 8421/30, 8571/80, 29651/60, 36381/90, 40871/80, 43371/80.

Akcje po *rs. 100:* N-ra 46643, 47093, 47954, 48687, 49764, 49912, 49938, 50758, 50833, 51029, 51222.

Obligacje po *rs. 1,000:* N-ra 421/30, 14961/70, 21761/70, 27451/60, 30441/50, 32101/10, 32391/400.

Obligacje po *rs. 100:* N-ra 37744, 37894, 38611, 39124, 39260, 42790, 43448, 43812, 43891, 44248, 44778, 44900, 45437, 45525, 45702, 46294, 46540, 46986, 47114, 47147, 48550, 48965, 49053.

Nominalna wartość powyższych Akcji i Obligacji, przypada do wypłaty z dniem 19 Września (1 Października) 1874 r. Wypłaty dopełniają: Kassa Główna Towarzystwa w Warszawie, oraz domy bankierskie w Cesarstwie i zagranicą, w których kupony były dotąd płatne. Należność płaconą będzie zagranicą monetą miejscową, w Królestwie i Cesarstwie złotem, licząc półimperjał po rs. 5 kop. 15, albo papierami po kursie półimperjałów z dnia wypłaty. Właściciele wylosowanych Akcji otrzymują w miejsce tychże Akcje pożytkowe.

Przedstawione do wypłaty Akcje winny być zaopatrzone 4-ma, a Obligacje 3-ma kuponami procentowemi, to jest od włącznie Kwietniowego 1875 roku. Nadto przy Akcjach winno się znajdować 12 kuponów dewidendowych t. j. od włącznie kuponu dywidendowego płatnego w roku 1875.

Z akcji i Obligacji wylosowanych w przeszłych ciągnieniach, następujące dotąd do wypłaty przedstawionemi nie zostały:

1) z losowania w dniu 19 Września (1 Października) 1868 roku.

Obligacja na *rs. 100* Nr. 43124, która winna być zwróconą z 15 kuponami procentowemi;

2) z losowania w dniu 19 Września (1 Października) 1870 roku.

Akcja na *rsr. 1,000,* Numer 28941/50;

Akcje po *rs. 100:* N-ra 48802, 50919;

Obligacje po *rs. 100:* Numera 38354, 42893, 48217.

Akcje z trzeciego ciągnienia winny być zwrócone z 12-tu a Obligacje z 11-tu kuponami procentowemi.

3) z losowania w dniu 20 Września (2 Października) 1871 r.

Akcje po *rsr. 1,000:* Numera 5461/70, 23861/70.

Akcja na *rs. 100,* Nr. 49640.

Obligacje po *rs. 1,000:* Numera 5841/50, 15681/90.

Obligacje po *rs. 100:* Numera 42171, 43085, 46063, 49650.

Akcje wylosowane w czwartem ciągnieniu 1871 roku, winny być opatrzone 10-ciu, a Obligacje 9-iu kuponami bieżącemi. Nadto przy Akcjach winno się znajdować 15 kuponów dewidendowych.

4) z losowania w dniu 19 Września (1 Października) 1872 r.

Akcje po *rs. 1,000:* Numera 2791/800, 43151/60.

Akcja na *rs. 100:* N-ra 46688.

Obligacje po *rs. 100:* Numera 38157, 41388, 43732, 44461, 44692, 46713.

Akcje wylosowane w piątem ciągnieniu z 1872 roku, winny być opatrzone 8-iu a Obligacje 7-iu kuponami procentowemi bieżącemi. Nadto przy Akcjach winno się znajdować 14 kuponów dewidendowych.

5) z losowania w dniu 19 Września (1 Października) 1873 r.

Akcje po *rs. 1,000:* Numera 18321/30, 43441/50, 45051/60.

Akcje po *rs. 100:* N-ra 48391, 51890.

Obligacje po *rs. 1,000:* N-ra 2571/80, 12441/50, 20261/70, 32551/60.

Obligacje po *rs. 100:* Numera 37849, 38912, 39119, 40006, 41245, 41689, 42605, 42972, 46490, 47488, 47524, 47928, 48473, 48531, 48597, 48999, 49207.

Akcje wylosowane w szóstem ciągnieniu 1873 r. winny być opatrzone 6-iu a obligacje 5-u kuponami procentowemi bieżącemi. Nadto przy Akcjach winno się znajdować 13 kuponów dewidendowych.

W razie braku kuponu procentowego, wartość jego nominalna potrąconą będzie z sumy, za Akcją lub obligacją przypadającej. W razie zaś braku kuponów dywidendowych, odpowiednia liczba takichże kuponów, odciętą zostanie od Akcji pożytkowych, wydać sie mających.

Warszawa d. 19 Września (1 Paźdz.) 1874 r.

Rada Zarządzająca.

N. D. 5773. Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

JW. Minister Komunikacji decyzją objawioną przez Reskrypt Departamentu Dróg Żelaznych z d. 9 Lipca r. b. Nr. 4256 polecić raczył: § 32 Taryfy do poboru opłat na Drodze Żelaznej Warszawsko Terespolskiej zastąpić przepisami zawartemi w § § 116, 145 i 146 Taryfy głównego Towarzystwa Rosyjskich Dróg Żelaznych.

Przepisy te są następujące:

§ 116. Przedmiota niebezpieczne, (*) po przybyciu ich na stację przeznaczenia, powinny być natychmiast odebrane przez właściciela.

Z przedmiotami temi nieodebranemi w ciągu 24 godzin po ich przybyciu postępuje się stosownie do przepisów o nieodebranych towarach (§ 150) (**)

§ 155. Od towarów przywiezionych za frachtem pośpiesznym i przechowywanych w pakhauzach pobiera się w ciągu jednego miesiąca po upływie 24 godzin od chwili przybycia pociągu składowe za każdy dzień w następującej wysokości.

Od posyłek, towarów i artykułów żywności po $1/2$ kop. od puda.

Od cennych przedmiotów po $1/10$% od zadeklarowanej wartości.

Od ekwipaży, wozów, furgonów i sanek po kop. 25 od sztuki.

Najniższa opłata składowego wynosi kop. 10 od jednego transportu.

§ 146. Od towarów przywiezionych za frachtem zwyczajnym przechowywanych w pakhauzach i niezabranych ze stacji w ciągu 48 godzin od chwili przybycia pociągu, pobiera sie składowe:

Od towarów:

za 3ą, 4ą i 5ą dobę po	$1/5$	kop.	od puda
za 6ą, 7ą i 8ą	„ „	$2/5$	„	„	„
za 9ą, 10 i 11	„ „	$3/5$	„	„	„
za 12, 13 i 14	„ „	$4/5$	„	„	„

za pozostałą połowę miesiąca po 1 kop. od puda na dobę.

Od powozów po kop. 25 od sztuki.

Od wagonów, parowozów i tendrów po rs. 1 kop. 50 od sztuki.

Najniższa opłata składowego wynosi kop. 10 od jednego transportu.

Składowe od towarów przechowywanych nie w pakhauzach lecz na placach na otwartem powietrzu, policza się w połowicznej wysokości.

Uwaga. Składowe za dnie niedzielne i świąteczne nie pobiera się.

Podając o tem do powszechnej wiadomości Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko Terespolskiej nadmienia że przytoczone przepisy co do poboru składowego zamieniające nietylko § 32 ale i § 14 dotychczasowej taryfy, wejdą na pomienionej Drodze Żelaznej w wykonanie od dnia 13 (25) Października roku bieżącego.

Warszawa d. 23 Września 1874 r.

(*) Pod nazwą przedmiotów niebezpiecznych rozumieją się na Drodze Żelaznej Warszawsko Terespolskiej przedmiota łatwo zapalne, gryzące lub wybuchające.

(**) Przytoczony § 150 i będące z nim w związku § § 152 i 168 przepisują że przedmioty te, nie odebrane w ciągu 24 godzin jeśli przybyły za frachtem pośpiesznym a w ciągu 48 godzin, jeśli przybyły za frachtem zwyczajnym, sprawdzają się w przytomności Urzędnika Policyjnego, który protokół sprawdzenia sporządza (na stacjach w bliskości których nie ma policyjnego Urzędnika protokół sporządza Zawiadowca w obecności dwóch świadków do służby Drogi Żelaznej nienależących a mieszkających w blizkości stacji) po czem sprzedają się z zarządzenia Zawiadowcy Stacji. Z funduszu osiągniętego z takiej sprzedaży Towarzystwo Drogi pokrywa przedewszystkiem swoją należność, reszta zaś funduszu zwraca się wysyłającemu lub odbierającemu, jeżeli zgłosi się po nią najdalej do upływu 6-u miesięcy od daty sprzedaży towaru.

OTWARCIE SPADKOWE.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 5899. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci: 1. Napoleona Radlickiego współwłaściciela sumy rs. 1500, na dobrach Lichenka z powiatu Kolskiego w Dz. IV pod N. 2 zabezpieczonej. 2. Rafała Czernickiego właściciela ostrzeżenia dla sumy rs. 2,835 i 1,350 z procentem i kosztami na dobrach Zbijewko pod Nr. 13 i na dobrach Roguszki pod Nr. 4 Działu IV wykazu, z okręgu Kowalskiego zapisanego 3. Julji z Wołowskich Zaleskiej właścicielki sumy rs. 1800 na nieruchomości w Warszawie N. 788 w Dz. IV pod N. 2 wykazu zabezpieczonej. 4. Józefa Bogusz współwłaściciela sumy rs. 535 k. $3^5/_{42}$ na dobrach Niwki z okręgu Orłowskiego w Dz. IV pod Nr. 12 wykazu zabezpieczonej, otworzyły się spadki do regulacji których wyznaczam termin w Kancelarji mojej na dzień 22 Marca (3 Kwietnia) 1875 r.

Hipolit Truszkowski.

N. D. 5902. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej.

Z powodu nastąpionej śmierci: 1⁰ Stanisława Sztanderskiego współwłaściciela dóbr Fiukały i Podstoliska, w powiecie Radymińskim położonych, i 2⁰ Zofji Grabińskiej, współwierzycielki kapitału rs. 3277 na dobrach Mroga dolna, z powiatu Brzezińskiego ubezpieczonego, toczy się postępowanie spadkowe do ukończenia którego termin prekluzyjny na dzień 6 (18) Stycznia 1875 r. w kancelarji hypotecznej podpisanego Rejenta wyznaczony zostaje.

Juljan Paklerski.

N. D. 5903. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej*

Z powodu nastąpionej śmierci Antoniego Dziedzickiego, niegdy właściciela nieruchomości Warszawskiej Nr. 1296 oraz wierzyciela sum: rsr. 154 kop. 95 na dobrach Bądkowie, z okręgu Czerskiego zapisanej i rsr. 762 kop. 51 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2490 subintabulando ubezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin na dzień 7 (19) Kwietnia 1875 roku, w Kancelarji hipotecznej podpisanego Rejenta wyznaczony zostaje.

Juljan Paklerski.

N. D. 5904. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci: 1⁰ Aleksandra Makowskiego wierzyciela sumy rs. 3240 na dobrach Borucin z okręgu Włocławskiego, 2⁰ Józefy Smardzewskiej współwierzycielki sumy rs. 945 na dobrach Odechów № 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, z okręgu Łęczyckiego. 3⁰ Ludwika Kompert wierzyciela rs. 120 na kolonji Wola № 312 okręgu Warszawskiego zabezpieczonych. 4⁰ Praksedy Golcz współwłaścicielki dóbr Trzebuchowo Kamienne, z okręgu Włocławskiego, otworzyły się spadki do regulacji których wyznaczam termin na dzień 10 (22) Kwietnia 1875 r. w Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Kuczyński.

N. D. 5900. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po śmierci: Tekli Justyny 2 imion z Słubickich Gostomskiej wdowy wierzycielki sum: rubli sr. 1710 pod Nr. 3, rs. 1140 pod Nr. 5, rs. 3000 pod Nr. 10, rs. 2250 pod Nr. 12, rs. 2700 pod Nr. 14, rs. 4650 pod Nr 15, działu IV wykazu hypotecznego na dobrach Borucin z okręgu Włocławskiego zabezpieczonych, rs. 900 pod Nr. 8 działu IV wykazu hypotecznego na nieruchomości Warszawskiej № 1634 i rs. 1050 pod № 4 działu IV wykazu hypotecznego na nieruchomości Warszawskiej № 1700G zabezpieczonych, toczy się postępowanie spadkowe, termin dla regulacji którego na dzień 2 (14) Kwietnia 1875 r. w kancelarji podpisanego Rejenta wyznaczony został.

Warszawa d. 18 (30) Września 1874 r.

Teofil Brzozowski.

N. D. 5952. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po śmierci: 1. Alexandra Franciszka 2-ch imion Slusarskiego, współwłaściciela posesji na przedmieściu Praga pod Nr. 457; 2. Józefy z Rybickich Brandt, współwłaścicielce sumy rs. 2,400 na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1094 *B.* w dziale IV pod Nr. 5 lokowanej i 3. Judki Flantzreich, właściciela domu w Warszawie pod Nr. 2719/2716 położonego, otworzył się spadek, do regulacji którego termin ostateczny w Kancelarji hypotecznej na dzień 8 (20) Kwietnia 1875 r. wyznaczam.

Michał Przysiecki.

N. D. 5951. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po śmierci Icyka Zawłodawer współwierzyciela sum rs. 281 kop. 58 i rs. 74 kop. 78 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 868 i Walentego Drohojewskiego wierzyciela sumy rs. 4,500 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1282 ubezpieczonych; otworzyły się spadki do ukończenia których wyznacza się termin w d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1875 r. w Kancelarji hypotecznej podpisanego Rejenta w Warszawie.

Józef Nostitz-Jackowski.

N. D. 5905. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci, Karola-Bogusława (Gotlieba) Anstadt, współwłaściciela osady Młyn Ruda, z okręgu Zgierskiego, otworzył się spadek, do regulacji którego wyznaczono termin na dzień 19 (31) Grudnia 1874 r. w Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Kuczyński.

N. D. 3919. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Ogłasza iż po śmierci: 1. Józefa Antoniego Tarnowieckiego właściciela dóbr ziemskich Romanow lit. C. w powiecie Krasnostawskim, 2. Józefa Karola i Salomeji rodzeństwa Gumowskich współwłaścicieli dóbr ziemskich Słotwiny lit. W. w powiecie Nowo-Aleksandryjskim, obu w gubernji Lubelskiej położonych, otwarte są spadki, do uregulowania których termin na dzień 2 (14) Stycznia 1875 r. przed podpisanym Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej iest wyznaczony.

Lublin d. 18 (30) Czerwca 1874 r.

Michałowski.

N. D. 3888. Pisarz Sądu Pokoju w Petrokowie.

Ogłasza, że z powodu nastąpionej śmierci:

1. Anieli Sikorskiej, właścicielki kapitału rs. 3,750 ubezpieczonego na nieruchomościach Nr. 53 i 47/53a w dziale IV pod № 2 i 5 wykazu hipotecznego.

2. Michała Gębarzewskiego, właściciela kapitału rs. 3,437 kop. 50 z większej sumy rsr. 5,500 pochodzącego, w dziale IV pod Nr. 6-ym wykazu hipotecznego ubezpieczonego na nieruchomości N. 12.

3, Tekli z Puchałowiczów Pasikowskiej, współwłaścicielki nieruchomości N. 537.

4. Franciszka Józefa Kleczkowskiego, współwłaściciela nieruchomości N. 85 i właściciela kapitału rs. 300 w dziale IV pod Nr. 2 wykazu hipotecznego, ubezpieczonego na nieruchomości Nr. 110, wszystkich w mieście gubernialnem Petrokowie położonych, otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin na dzień 18 (30) Grudnia r. b. godzinę 10 z rana pod prekluzją wyznacza się.

Petroków d. 1 (13) Czerwca 1874 r.

Borkowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 5908. Bank Polski.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 15 (27) Października r. b. i następnych od godziny 11-ej z rana odbywać się będzie w składach Bankowych przy ulicy Nowogrodzkiej licytacja, na sprzedaż różnych przedmiotów w tychże składach zastawionych, a w właściwym czasie niewykupionych.

Sprzedaż odbywać się będzie za gotowe pieniądze, zaraz po przybiciu płacić się mające.

Warszawa d. 18 (30) Września 1874 r.

Prezes, Rzeczywisty Radca Stanu, Roguski.

Naczelnik Kancelarji, A. Rajzacher.

N. D. 5896. Dyrekcja Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.

Podaje do wiadomości, że do dnia 14 (26) Października r. b. o godzinie 11-ej przed południem przyjmowane będą w biórze Dyrekcji, lub też nadsyłane mogą być franco do tegoż bióra deklaracje na dostawę podkładów na rok 1875, a mianowicie:

a) dla drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej.

37500 sztuk podkładów sosnowych, zwyczajnych, 90000 sztuk podkładów dębowych, zwyczajnych, 79041 stóp bieżących podkładów dębowych pod rozjazdy.

b) dla drogi żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej.

10000 sztuk podkładów sosnowych, zwyczajnych, 10000 sztuk podkładów dębowych, zwyczajnych.

Deklaracje winny być opieczętowane i opatrzone napisem:

„Deklaracja na dostawę podkładów dla dróg żelaznych Warszawsko Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej na rok 1875".

Otwarcie deklaracji nastąpi w Poniedziałek dnia 14 (26) Października r. b. o godzinie 11 przed południem w biurze Dyrekcji, w obecności submittentów, o ile się zgłoszą.

Warunki szczegółowe na powyższą dostawę przejrzane być mogą każdodziennie, oprócz Niedziel i świąt, w zwykłych godzinach biurowych w biurze Dyrekcji, oraz w Kancelarjach Zawiadowców stacji: Warszawa, Skierniewice, Piotrków, Częstochowa, Sosnowice, Kutno i Włocławek.

Warszawa d. 14 (26) Września 1874 r.

N. D. 5929. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Alfonsa Gutowskiego właściciela dóbr Majkowa, w tychże dobrach okręgu i powiecie Kaliskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Antoniego Zgleczewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu zamieszkałego, obrane mającego, od którego tenże Patron stawa i sprzedaż popiera. w poszukiwaniu sumy rs. 4560 solidarnie od Józefa i Leontyny z Kiedrzyńskich małżonków Stożkowskich, zaś sumy rs. 1001 kop. 50 od samego Józefa Stożkowskiego właściciela dóbr Gożuchy w tychże dobrach zamieszkałych, obu z procentem od dnia 1 Grudnia n. s. 1868 r. należnych, protokółem Komornika Romualda Pinowskiego z dnia 23 i 24 Listopada (5 i 6 Grudnia) 1872 roku sporządzonym, w drodze przymusowego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały z inwentarzem żywym i martwym

DOBRA ZIEMSKIE

Gożuchy składające się z folwarku dominialnego i wsi Gożuchy obecnie uwłaszczonej ze wszystkiemi przyległościami i użytkami, oraz zabudowaniami i inwentarzami w parafji Staw, gminie Marchwacz w powiecie i gubernji Kaliskiej, pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Kaliszu, prawem własności do Józefa i Leontyny małżonków Stożkowskich należące i w ich posiadaniu będące, mające rozległości włók 13 czyli dziesiatyn 191 prócz gruntów włościańskich, które są oddzielone, włościanom jednak służy wspólne pastwisko w miejscu zwanem przy jeziorku, na torfiskach i polach po sprzęcie zboża. Grunta są I II i III klassy, przeważnie pszenne, a w połowie żytnie.

Dobra te są odległe od miasta gubernjalnego Kalisza mil $2^1/_2$, od miasta Błaszek $2^1/_2$, od od miasta Warty mil $2^1/_2$, od osady Staw wiorst 3, od osady Koźminek wiorst 6. Graniczą ze wschodu z dobrami Tymieniec z zachodu z dobrami Radliczyce iKrcewice, z południa z dobrami Staw, zaś na północ z dobrami Dąbrowa. Opłaca się z nich podatków skarbowych rs. 119 kop. $38^1/_2$. Zabudowania są odpowiednie. dwór z cegły palonej o dwóch kominach i dom czworaki dla ludzi dworskich, owczarnia z cegły palonej murowana, trzy stodoły z drzewa w słupy zbudowane, oraz stajnie wozownie i t. p.

Domu karczemnego nie masz i wyszynk trunków się nie dokonywa. W dobrach tych znajduje się torf, którego kopanie i fabrykacja od roku na domowe potrzeby, oraz w celu rozprzedaży się dokonywa. Dozór nad zajętemi dobrami ustanowiono w osobie ich właścicieli Józefa i Leontyny z Kiedrzyńskich małżonków Stożkowskich. Protokół zajęcia doręczony w kopjach Bolesławowi Miaskowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Kaliszu i Mateuszowi Janik Wójtowi gminy Marchwacz, obu do rąk własnych dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1872 r. a zaregestrowano w hypotece dóbr Gożuchy d. 29 Listopada (11 Grudnia) 1872 r. w księdze zaś utrzymywanej na ten cel w Trybunale Cywilnym w Kaliszu wpisano i zaregestrowano dnia 12 (24) Grudnia t. r.

Obszerniejszy opis dóbr zajętych znajduje się w protokóle zajęcia i w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które tak u Pisarza Trybunału w Kaliszu, jako też i u Antoniego Zgleczewskiego Patrona Trybunału sprzedaż popierającego przejrzane być mogą.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunkow sprzedaży odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu dnia 18 (30) Stycznia 1873 r. o godzinie 10 z rana.

Kalisz dnia 12 (24) Grudnia 1872 r.

Po odbyciu 3-ch publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniu 18 (30) Kwietnia 1873 r. dobra te tymczasowo Antoniemu Zgleczewskiemu Patronowi za sumę rs. 19,200, przysądzone zostały i termin do stanowczej sprzedaży na d. 15 (27) Czerwca 1873 r. oznaczonym został który z powodu sporów się nie odbył po oddaleniu zaś takowych wyrokiem Sądu Apelacyjnego 24 Maja (5 Czerwca) 1873 r. gdy aktem z d. 19 (31) Lipca t. r. prawa Gutowskiego na rzecz Lucjana Kiedrzyńskiego urzędnika w mieście Kaliszu zamieszkałego, zcedowane zostały na żądanie zatem tegoż Kiedrzyńskiego zamieszkanie u Zgleczewskiego Patrona w Kaliszu obrane mającego, wyrokiem illacyjnym Trybunału tutejszego z d. 28 Listopada (10 Grudnia) 1873 r. termin do stanowczej sprzedaży na d. 3 (15) Stycznia 1874 r. został znaczony, który również z powodu sporów o taksę się nie odbył, obecnie zaś gdy właściciel tych dóbr Józef Stożkowski z możnością sporządzenia taksy został sprekludowany wyrokiem Trybunału z d. 17 (29) (Września r. b. jednocześnie termin do stanowczej sprzedaży na d. 15 (27) Października 1874 r. godzinę 10 z rana został oznaczony, który się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 19,200.

Vadium wynosi rs. 3000.

Kalisz d. 17 (29) Września 1874 r.

N. D. 5945. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, że na żądanie Władysławy-Edmundy dwóch imion z Grabskich Hejnik, Albina Hejnika Patrona żony, wyrokiem Sądu Konsystorza Jeneralnego Kaliskiego z dnia 5 (17) Marca 1871 r., na czas nieograniczony z tymże mężem rozłączonej i z mocy aktu daty 9 (21) Czerwca 1867 r., bez jego asystencji i wpływu działającej, z własnych funduszów utrzymującej się, w mieście gubernialnem Kaliszu zamieszkałej i zamieszkanie prawne obrane mającej, od której Hipolit Grodziecki Patron przy Trybunale tutejszym stawa i subhastę tę prowadzi, protokołem Komornika przy Trybunale tutejszym Romualda Pinowskiego, w dniach 7 (19), 9 (21) Lutego i 9 (21) Kwietnia 1874 r. sporządzonym, po doręczeniu w d. 5 (17) tymże t. r. nakazu subhastacyjnego w którym zamieszczono tytuły egzekucyjne, w poszukiwaniu sumy rs. 1,590 z procentem od Krystjana Hintze właściciela nieruchomości w wsi Okrąglicy, gminie Tyniec, powiecie i okręgu Kaliskiem zamieszkałego, tejże Hejnikowej należnej, zajętą została na sprzedaż w drodze przymuszonego Sądowego wywłaszczenia, za zezwoleniem władz właściwych.

NIERUCHOMOŚĆ WIEJSKA

składająca się z osady włościańskiej uwłaszczonej, obejmującej:

a) w wsi Okrąglicy, gruntu mórg 19 pręt. 171 pod № 5.

b) w wsi Tłokini, gruntu mórg 2 pręt. 188 pod № 1.

c) w wsi Zawady łąk mórg 2 pod № 6 tabeli likwidacyjnej zapisanych.

Na osadzie wyżej wymienionej w wsi Okrąglicy są zabudowania: dom mieszkalny drewniany, w którym właściciel wywłaszczony prowadzi wyszynk trunków krajowych, stajnie i obory, z dawnego domu urządzone, stodoła i studnia drewniane, a na gruncie, w wsi Tłokini jest wybudowany wiatrak drewniany o jednym ganku i jagieluniku z kompletnemi utensyljami

W inwentarzach, w Okrąglicy znajdujących się zajęto: koni roboczych 2 z uprzężą, wóz na żelaznych osiach, krowę i cielę.

Wszystkie wyżej opisane nieruchomości z mocy Najwyższych Ukazów o uwłaszczeniu, są własnością Krystjana Hintze i pozostają w jego posiadaniu grunta w wsi Okrąglicy i łąki w Zawadach, należą do gminy Tyniec, a grunt z wiatrakiem w Tłokini do gminy Opatówek, położone w okręgu i powiecie Kaliskim, gubernji Kaliskiej.

Podług podania wywłaszczonego właściciela grunt z wiatrakiem w Tłokini, ma być wydzierżawiony synowi tegoż Karolowi Hintze, a łąka w Zawadach, gospodarzowi z wsi Szale, którego nazwiska nie wymienił.

Szczegółowy opis zajętych nieruchomości mieści się w protokóle zajęcia, który łącznie z warunkami sprzedaży, może być przejrzany w biórze Pisarza Trybunału i u Patrona sprzedaż prowadzącego.

Protokół zajęcia wyżej z daty powołany, w d. 12 (24) Kwietnia 1874 r., doręczono w kopjach Wójtowi gminy Tyniec, Marcinowi Tomaszewskiemu i Pisarzowi Sądu Pokoju w Kaliszu Bolesławowi Miaskowskiemu, a w d. 13 (25) t. m. Wójtowi gminy Opatówek Franciszkowi Furmanek, następnie w d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1874 r. wniesiono takowy do akt hypotecznych zajętych nieruchomości w Sądzie Pokoju w Kaliszu uregulowanych, a w d. 11 (23) Maja t. r. w Kancelarji Trybunału tutejszego zaregestrowano.

Sprzedaż jak wyżej zajętych na wywłaszczenie nieruchomości odbywać się będzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w pałacu Sądowym przy ulicy Józefina za pośrednictwem Patrona Hipolita Grodzieckiego, a pierwsze ogłoszenie warunków takowej, nastąpi na tejże audjencji w d. 10 (22) Lipca 1874 r. o godzinie 10 z rana.

Warunki sprzedaży w dniach 10 (22) Lipca, 24 Lipca (5 Sierpnia) i 7 (19) Sierpnia 1874 roku na audjencji Trybunału ogłoszono.

W d. 11 (23) Września 1874 r. Trybunał nieruchomość powyższą, przygotowawczo przysądził Patronowi Hipolitowi Grodzieckiemu za postąpiony szacunek rs. 2,550, i termin do odbycia stanowczego przysądzenia oznaczył na d. 25 Października (6 Listopada) 1874 r. godzinę 10 z rana, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,550.

Kalisz d. 12 (24) Września 1874 r.

Skoczyński.

N. D. 5946. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Cecylji z Wolickich Bronikowskiej, Arnolda Bronikowskiego inżyniera żony, w asystencji i za upoważnieniem tegoż działającej, w mieście Zürich w Szwajcarji mieszkającej, a zamieszkanie prawne do tego interesu w mieście gubernialnem Kaliszu u Hipolita Grodzieckiego Patrona Trybunału obrane mającej, od której tenże Patron stawa, po doręczeniu w dniu 12 (24) Maja 1873 r. nakazu subhastacyjnego, z mocy aktów urzędowych daty 29 Stycznia (10 Lutego) 1871 i 13 (25) Maja 1872 r., oraz dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Kaliszu daty 31 Października (12 Listopada) 1872 r. w poszukiwaniu sum rs. 3250 i rs. 2118 kop. 40 z procentami, tejże Bronikowskiej od Adama Raszewskiego właściciela folwarku Wolnostwo Tyniec, tamże w powiecie Kaliskim zamieszkałego należnych, Komornik przy Trybunale tutejszym Romuald Pinowski protokółem w dniach 9 (21), 10 (22) i 11 (23) Sierpnia 1873 r. sporządzonym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia posiadłość na Tyńcu „Wolnostwo" zwaną: czyli

Folwark Wolnostwo Tyniec,

w gminie Tyniec, parafji Panny Marji w Kaliszu, okręgu i powiecie Kaliskim gubernji Kaliskiej położony; z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, z zabudowaniami, zasiewami, inwentarzem żywym i martwym gruntowym, z propinacją, czynszami i wszelkiemi przychodami.

Zajęty folwark Wolnostwo Tyniec, po odtrąceniu gruntów w posiadaniu wieczystych dzierżawców zostających i gruntów na uwłaszczonych włościan przeszłych, obejmuje przybliżenie przestrzeni w gruntach pszennych mórg 55, w gruntach żytnich mórg 6, w ogrodach morga 1, pod zabudowaniami i podwórzami mórg 2, razem morgów 64 miary nowopolskiej.

W inwentarzach zajęto: koni z uprzężą 6, krów dojnych 8, wozów 3, pługów 4, radeł 3, bron 6, młocarnię 1, sieczkarnię 1, i młynek do czyszczenia zboża.

Zabudowania do zajętego folwarku należące szczegółowo w zajęciu opisane są: dom folwarczny, sklep, chlew, kurniki, kloaki, stajnie, stajnie i obory, oberża z stajnią zajezdną, domek i wozownia, browar spustoszały, studnia a po zatem budynkami za drogą są jeszcze: dom, kuźnia, wozownia, obora i chlewy, dom dwojak, stodoła nowa i obórki, zabudowania i dwa ogrody owocowe są ogrodzone płotami.

Właścicielem tego folwarku z wykazu hypotecznego jawnym jest wywłaszczany dłużnik Adam Raszewski, w którego posiadaniu zostaje i któremu Komornik oddał dozór Sądowy.

Oberże i 2 morgi gruntu dzierżawi Kazimierz Michalski na rok jeden nadto w zabudowaniach zajętych mieszkają lokatorzy: Andrzej Pośpiech, Piotr Woźniak, Wolf Majzner, Gotfrid Gartke, Karol Nowacki, Ludomir Brzeziński, Józef Marczak. Na 2 morgach gruntu stoją dwa wiatraki z domem i zabudowaniami, stanowiące własność wieczystych dzierżawców Agusta i Pauliny małżonków Franke, i na takichże 2 morgach 33 prętach magdeburgskich prawem wieczystej dzierżawy posiadanych stoi jeden wiatrak z domem mieszkalnym i zabudowaniami, stanowiący własność Gustawa i Emilji małżonków Mix, nadto wiatrak z zabudowaniami posiada prawem wieczystej dzierżawy Krystjan Sterneli, i część ogrodu prętów 130 i gruntu ornego mórg 6 prętów 210 posiada prawem wieczystej dzierżawy Faustyn Raszewski.

Szczegółowy opis tak co do stanu jak i granic zajętego folwarku mieści się w protokóle zajęcia który z warunkami sprzedaży przejrzany być może u Patrona Hipolita Grodzieckiego w Kaliszu popierającego wywłaszczenie, i w biórze Pisarza Trybunału.

Protokół zajęcia doręczono w kopjach Pisarzowi Sądu Pokoju w Kaliszu Bolesławowi Miaskowskiemu i wójtowi gminy Tyniec Jakóbowi Rudowicz kandydatowi, dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1873 r., następnie w dniu 11 (23) Października t. r. wniesiono takowy do księgi wieczystej folwarku Wolnostwo Tyniec, a w dniu 25 Października (6 Listopada) r. r. w Kancelarji Trybunału tutejszego zaregestrowano.

Sprzedaż powyższego folwarku Wolnostwo Tyniec, odbywać się będzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w pałacu Sądowym przy ulicy Józefiny, a pierwsze ogłoszenie warunków takowej nastąpi w dniu 3 (15) Stycznia 1874 roku o godzinie 10-ej z rana.

Kalisz dnia 26 Października (7 Listopada) 1873 roku.

Skoczyński.

Warunki sprzedaży w dniach 3 (15), 17 (29) Stycznia i 31 Stycznia (12 Lutego) 1874 r. na audjencji Trybunału ogłoszono.

Po oddaleniu sporów subhastacyjnych Trybunał w d. 12 (24) Marca 1874 r. folwark powyższy przygotowawczo przysądził Patronowi Hipolitowi Grodzieckiemu za szacunek rs. 7,500.

Taksa wyrokiem z dnia 12 (24) Kwietnia 1874 r. nakazana, po upływie terminu prekluzyjnego w dniu 29 Lipca (10 Sierpnia) 1874 r. sporządzona, a w dniu 1 (13) Sierpnia t. r. w Trybunale złożona, wykazuje szacunek na rs. 10,082 kop. 10.

Po oddaleniu następnie sporów przeciwko taksie wyniesionych wyrokami Trybunału z d. 22 Sierpnia (3 Września) 1874 r. i Sądu Apelacyjnego z d. 4 (16) Września t. r., Trybunał wyrokiem z dnia 6 (18) Września 1874 r. oznaczył nowy termin do odbycia stanowczego przysądzenia powyższego folwarku na dzień 17 (29) Października 1874 roku godzinę 10 z rana w, którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7500, lub rs. 6,721 kop. 40 jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykazanego.

Kalisz dnia 7 (19) Września 1874 r.

Pisarz Trybunału, Skoczyński.

N. D. 5947. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Z mocy art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, że na żądanie Stanisława Lewandowicza urzędnika kasy gubernialnej w mieście Kaliszu zamieszkałego, od którego ustanawiony został Patron przy Trybunale tutejszym Antoni Zgleczewski, po doręczeniu w dniu 26 Lipca (7 Sierpnia) 1871 r. nakazu, w poszukiwaniu sumy rs. 688 kop. 58 z procentem od współwłaścicieli dóbr Gąsina niżej wymienionych należnej protokółem Komornika przy Trybunale Cywilnym kaliskim Franciszka Rowęckiego na gruncie dóbr dnia 31 Sierpnia (12 Września) 1871 r. sporządzonym, zajęte zastały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Gąsin składające się z wsi Gąsin, gruntów, łąk, pastwisk, ogrodów, podwórzy, dróg, wód i nieużytków, obejmujących i ogólnej przestrzeni włók 11 mórg 26 prętów 100 miary nowopolskiej, wraz z wszelkiemi zabudowaniami, inwentarzem żywym i martwym gruntowym, propinacją, wszelkiemi użytkami i przynależytościami.

Dobra te położone są w gminie Wichertów, parafji Turek, okręgu Wartskim, powiecie Tureckim, gubernji Kaliskiej, graniczą na wschód z dobrami Bądków, na południe z dobrami Mikulice, na zachód z dobrami Withinin na północ z dobrami Kaczki plastrowe, miastami zaś najbliższemi są, Turek i Warta, oraz osady Dobra i Uniejew.

Właścicielami powyższych dóbr zajętych z wykazu hipotecznego jawnemi a zarazem dłużnikami wywłaszczanemi są: 1. Szczepan Czaiński, posiada dom z zabudowaniami, gruntem i ogrodem, 2, Józef Jarosik, posiada dom z zabudowaniami, grunt i łąkę, 3. Łukasz i Marjanna małżonkowie Giaczyk, posiadają dom z zabudowaniami i grunt, 4. Haskel Koth nabywca praw Wojciecha Stefanowskiego, posiada stodołę i grunt, 5 Józef Ciesiołkiewicz, posiada dom z stodołą i grunt, 6. Idzi Kosiński, posiada dom z stodołą i grunt 7. Ignacy Barski nabywca praw Tomasza Stefańskiego, posiada dom i grunt, 8. Stanisław Kąciak, posiada dom z stodołą, grunt i łąkę, 9. Kacper i Marjanna małżonkowie Bartosik, posiadają dom z stodołą, grunt i łąkę, 10. Józef Drabina, posiada dom, stodołę, grunt i łąkę, 11. Piotr Nowakowski, posiada dom z stodołą i grunt, 12. Jakób Karbowiak posiada stodołę grunt i łąkę 13. Józef Kwiatkowski, posiada stodołę grunt i łąkę, 14. Wojciech Rusek, posiada dom z oborą i grunt, 15. Józef i Franciszka małżonkowie Stawiszyńscy, posiadają dom, stodołę grunt i łąkę, 16. Tomasz Zasiadczyk, posiada dom z stodołą i grunt, 17. Marcin i Marcjanna małżonkowie Skoczylas, posiadają dom z oborą i grunt, 18. Szymon i Rozalja małżonkowie Dopierała, posiadają dom stodołę grunt i łąkę, 19. Jakób Kurowski, posiada dom i grunt, 20 Józef Moksik, posiada grunt, 21 Michał Krzyżan, posiada dom z stodołą i grunt, 22. Błażej Gaj, posiada dom z stodołą, oborę i grunt, 23. Józef Kill, posiada grunt, 24. Andrzej Grzelak, posiada dom z stodołą i grunt, 25. Antoni Sommer, posiada dom z stodołą i grunt, i 26. Walenty Walaszczyk, posiada stodołę i grunt; wszyscy mają zamieszkanie prawne w tych dobrach Gąsin, oprócz Ignacego Barskiego, na kolonji Marcjanowie gminie Skarzyn powiecie Tureckim i Haskla Koth w osadzie Dobra powiecie Tureckim zamieszkanie prawne obrane mających.

Grunta z mocy Najwyższego Ukazu z 1864 r. na uwłaszczonych włościan przeszłe, zajęte nie zostały.

W szczególe dobra zajęte przybliżonym sposobem obejmują powierzchni: w gruntach ornych włók 10, mórg 8, w łąkach mórg 6, w pastwiskach mórg 12, pod zabudowaniami i podwórzami mórg 10, w ogrodach morgów 5, w drogach i wygonach mórg 14, w wodach mórg 1, w nieużytkach prętów 100; razem jak wyżej włók 11, mórg 26 prętów 100.

W inwentarzach zajęto: koni roboczych z zaprzęgiem 14, krów 30, wozów kutych 15, pługów z żulazami 18, bron kompletnych 30.

Dozór nad temi dobrami oddany współwłaścicielowi Józefowi Stawiszyńskiemu.

Szczegółowy opis dóbr, mieści się w protokóle zajęcia wyżej powołanym, który z warunkami sprzedaży może być przejrzany w biórze Pisarza Trybunału i w kancelarji Patrona sprzedaż popierającego.

Protokół zajęcia w dniu 22 Września (5 Października) 1871 r. doręczony został w kopjach Pisarzowi Sądu Pokoju w Warcie Ludwikowi Henrych, i Wójtowi gminy Wichertów w Słomowie Wojciechowi Jońskiemu, a następnie w dniu 26 Września (8 Października) 1872 r. wniesiony do księgi wieczystej dóbr Gąsina, poczem wyrokiem Trybunału tutejszego z d. 15 (27) Maja 1873 r. prawomocnym, w miejsce Stanisława Lewandowicza, do dalszego popierania przymuszonego wywłaszczenia dóbr Gąsina, podstawioną została Henrjetta Wilhelmina z Frejtagów Fuchs wdowa, w mieście gubernialnem Kaliszu zamieszkała, jako matka i główna opiekunka nieletniej Anny Pauliny Fuchs, wierzycielki sumy rs. 3000 z procentem na tych dobrach w D. IV pod 17 hipotecznie ubezpieczonej, która działając przez Hipolita Grodzieckiego Patrona przy Trybunale tutejszym, subhastę tę dalej popiera, w skutku czego, protokół zajęcia ponownie w dniu 31 Lipca (12 Sierpnia) 1873 r. w księdze wieczystej dóbr Gąsina, a w dniu 14 (26) Sierpnia t. r. w kancelarji Trybunału tutejszego zaregestrowany został.

Sprzedaż zajętych dóbr odbywać się będzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w pałacu Sądowym przy ulicy Józefina, a pierwsze ogłoszenie warunków takowej nastąpi w dniu 3 (15) Października 1873 r. o godzinie 10 z rana.

Kalisz d. 15 (27) Sierpnia 1873 r.

w z. Morawski.

Warunki sprzedaży w dniach 3 (15), 17 (29) Października i 31 Października (12 Listopada) 1873 roku na audjencji Trybunału ogłoszono.

Po spadnięciu terminu do przygotowawczego przysądzenia na dzień 5 (17) Grudnia 1873 roku oznaczonego, Trybunał wyrokiem z dnia 11 (23) Września 1874 r, oznaczył nowy termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia powyższych dóbr na dzień 10 (22) Października 1874 r. godzinę 10 z rana, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,500 w gotowiźnie.

Kalisz d. 12 (24) Września 1874 r.

Pisarz Trybunału, Skoczyński.

N. D. 5971. Prawnie zajęte w drodze exekucji Sądowej meble machoniowe, jesionowe, dębowe, orzechowe, fortepjan, lustra, zegary, konie cugowe, kareta, powóz, owce, jałowizna, żyto, pszenica i t. p. przedmiota w d. 23 Września (5 Października) r. b. o godzinie 10 z rana na targu przed kościołem S-go Aleksandra a w d. 27 Września (9 Października) r. b. o godzinie 10 z rana na targu Muranów w Warszawie oraz w d. 2 (14) Października r. b. o godzinie 1 z południa na targu w osadzie Grodzisk w gubernji Warszawskiej przez publiczną licytację sprzedane będą.

Walenty Suprynieiwcz.

N. D. 3966. W dniu 23 Września (5 Października) 1874 r. o godzinie 9 rano na placu targowym Muranów zwanym, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble palisandrowe, machoniowe, jesionowe, sosnowe, naczynia kuchenne, garderoba damska i męzka, bielizna, obuwie i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Jan Kowalski Komornik,

N. D. 5967. Prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, jesionowe, palisandrowe i sosnowe, sesląg, krzesła wiedeńskie, lustra, lampy, i t. p. w dniu 23 Września (5 Października) 1874 r. o godzinie 10 z rana za Żelazną Bramą w Warszawie, oraz meble jesionowe, olszowe, zegar, lichtarze, i świeczniki mosiężne, szal, garderoba damska, i męzka i t. p. w dniu 24 Września (6 Października) t. r. o godzinie 10 z rana na tymże targu jak wyżej wyżej, przez publiczną licytację sprzedane będą.

H. Kietliński, Komornik.

N. D. 5954. Prawnie zajęte ruchomości to jest: meble machoniowe, jesionowe, lampy, zegary, garderoba męzka i bielizna i t. p., w d. 23 Września (5 Października) r. b. o godzinie 10 rano za Żelazną Bramą i 26 Września (8 Października) r. b. o godzinie 10 rano na Grzybowie w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

K. Zamecznik Komornik.

N. N. 5968 W dniu 23 Września (5 Października) 1874 r. o godzinie 12 w południe, na targu za Żelazną Bramą, prawnie zajęte ruchomości jako t. : meble machoniowe, w dniu 25 Września (6 Października) r. b. o godzinie 1 z południa na targu za Żelazną Bramą, meble machoniowe, jesionowe, garderoba, w dniu 30 Września (12 Października) r. b. o godzinie 11 z rana na targu Grzybów, meble jesionowe i o godzinie 12 w południe na targu Muranów, meble machoniowe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Józef Rosiński Komornik.

ulica Miowa N. 489d.

N. D. 5969. Zajęte w drodze egzekucji Sądowej ruchomości jako to: meble jesionowe, stolik machoniowy, łóżko żelazne, tłomoczek, lampa i t. p. w d. 23 Września (5 Października) 1874 r. o godzinie 11-ej rano za **Żelazną bramą,** meble jesionowe, machoniowe, zegar, lampy, szafy, miedź, naczynia stołowe i kuchenne, książki hebrajskie w d. 24 Września (6 Października) 1874 r. o godzinie 10-ej rano na **Muranowie,** meble machoniowe i jesionowe, zegar i biórko staroświeckie, obrazy olejne, książki, garderoba męzka i damska i t. p. w d. 25 Września (6 Października) 1874 r. o 11-ej rano za **Żelazną bramą,** wreszcie książki hebrajskie, serwety, nóż składany, rądle, moździerz i t. p. w d. 26 Września (8 Października) 1874 r. o godzinie 11-ej z rana na **Muranowie,** przez głośną publiczną in plus licytację przed podpisanym Komornikiem sprzedane zostaną.

Asesor Kolegjalny, *K. Brochocki,*

Komornik p. S. A Nr. 556.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 5892. Sąd Poprawczy w Petrokowie Wzywa Icka Abramowicza, lat 26, handlarza drobnych towarów, z osady Działoszyn, powiat Wieluńskiego, gubernji Kaliskiej, a obecnie pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30, od daty niniejszego zapozwu licząc, do Sądu tutejszego przybył, lub doniósł o miejscu swego zamieszkania dla ogłoszenia mu wyroku w własnej sprawie, a to pod skutkami prawa.

Petroków d. 17 (29) Września 1874 r.

N. D. 5875. Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji. Zapozywa niniejszym mieszkańców folwarku Szaltupie, gminy Pogiermoń, powiatu Marjampolskiego, Emila Giejsztera i Jana Zajonczkowskiego, obecnie niewiadomych z pobytu, aby w przeciągu terminu 30 dniowego, stawili się do Sądu tutejszego, do wysłuchania wyroku w ich sprawie, w przeciwnym bowiem razie postąpiono będzie podług prawa.

Kalwarja d. 6 (18) Września 1874 r.